TEVHİD VE SÜNNET

BİZ KİMİZ VE NE İSTİYORUZ?

FURKAN

Tevhid Dergisi
Tarafından Hazırlanmıştır

Tevhid Basım Yayın

Biz Kimiz ve Ne İstiyoruz?

Teknik Hazırlık

Dizgi: Tevhid Basım Yayın
Düzeltmeler: Tevhid Basım Yayın

Baskı

Basım Yeri: Mavi Ay Ofset, Litros yolu 2. Mat. Sit. Giriş kat 1BF2Topkapı/İstanbul 0 (212) 613 47 65

İletişim

E-posta: tevhiddergisi@gmail.com
Telefon: 0 545 762 15 15

Posta: P.K. 51 Güneşli Merkez PTT Bağcılar/İstanbul

Merkez: Kirazlı Mh. Mahmutbey cd. No:120/A Bağcılar/İstanbul
1. Baskı, 2016

ISBN: 978-605-83704-0-1

Muhakkak ki hamd Allah'adır. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden, amellerimizin kötülüklerinden Allah'a *(cc)* sığınırız. Allah'ın hidayet verdiğini kimse saptıramaz. O'nun saptırdığını da kimse doğru yola iletemez. Şehadet ederim ki; Allah'tan *(cc)* başka hiçbir ilâh yoktur. O, bir ve tektir, O'nun ortağı yoktur. Yine şehadet ederim ki; Muhammed *(sav)* Allah'ın *(cc)* kulu ve Rasûlü'dür.

"Ey iman edenler! Allah'tan hakkıyla korkup sakının! Yalnızca Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar olarak can verin." [1]

"Ey insanlar! Sizleri tek bir nefisten yaratan, ondan da eşini yaratan ve o ikisinden de birçok erkek ve kadın türetip (yeryüzünde) yayan Rabbinizden korkup sakının. Kendisiyle istediğiniz Allah'tan ve akrabalık bağlarını koparmaktan korkup sakının. Şüphesiz ki Allah, sizin üzerinizde gözetleyicidir." [2]

"Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının ve doğru/sağlam/adil söz söyleyin. (Allah da buna karşılık) amellerinizi ıslah etsin, günahlarınızı bağışlasın. Kim de Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederse şüphesiz ki büyük bir kurtuluş ve kazanç elde etmiş olur." [3]

Bundan sonra, şüphesiz sözlerin en güzeli Allah'ın *(cc)* kelâmı, yolların en hayırlısı Muhammed'in *(sav)* yoludur. İşlerin en kötüsü sonradan çıkarılanlardır. Her sonradan çıkarılan şey bidattir ve her bidat sapıklıktır. Her sapıklık da ateştedir.

3/Âl-i İmran, 102

4/Nîsa, 1

33/Ahzâb, 70-71

Önsöz

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun.

Kıymetli okuyucu kardeşim!

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi hidayete tabi olanların üzerine olsun. Bizler Allah'ın kendilerine hidayet bahşettiği, dinine hizmete muvaffak kıldığı, günahlarından korkan ve Allah'ın *(cc)* rahmetini uman bir topluluğuz. Rabbimizin, bizleri muvaffak kıldığı Tevhid ve Sünnet daveti, O'nun lütfu sayesinde duyuldu ve yayıldı. Dile getirdiğimiz esaslar yeni değildi elbet. Adem'den *(as)* Muhammed Mustafa'ya *(sav)* kadar tüm Peygamberlerin ortak mesajıydı. Bu mesajı en gür sesimizle haykırdık.

Bu davetten bihaber milyonlar için hem mesajımız hem de bizler; davetten haberdar olanlar için ise yalnızca bizler meçhul kaldık.

Allah'ın dinine insanları davet etmeye başlamamızla, değişmez Rabbani sünnetler de işlemeye başladı. Allah'a isyan eden yöneticiler, -geçmiş tağutların hoşlanmadıkları gibi- yaklaşan azapla uyarılmaktan hoşlanmadılar. Birilerinin gerçeği onlara hatırlatması kendilerine ağır geldi ve hak ehli ile batıl ehlinin kaçınılmaz sonu olan husumet aramızda başgösterdi.

"Andolsun ki biz, 'Allah'a ibadet edin.' diye (davet etmesi için) Semud'a kardeşleri Salih'i yolladık. (Davet başladığı anda) birbirlerine hasım olan iki grup oluverdiler." [1]

Önce bizleri ve davetimizi küçümsediler. Medyayı ve vakıamızın sihirbazları olan saray mollalarını üzerimize saldılar.

"Demişlerdi ki: 'Kavminin en düşükleri sana uymuşken sana iman mı edelim?' " [2]

"Yoksa ben, şu basit insandan ve neredeyse kendini ifade edemeyenden daha hayırlı değil miyim?" [3]

İnsanların fıtratına hitab eden ve onları Rabblerine kulluğa davet eden bir çağrının selim fıtratlarda makes bulduğunu görünce, niyetlerimizin bozuk olduğu ve farklı amaçlar güttüğümüz yalanına sarıldılar.

"Kavminin kâfir olan önde gelenleri demişti ki: 'Bu ancak sizin gibi bir insandır. (Peygamber olduğunu söyleyerek) size üstünlük sağlamaya çalışıyor. Allah dilese melekleri indirirdi. Hem biz geçmiş atalarımızdan da bu (söylediklerini) işitmedik.' " [4]

"Firavun dedi ki: 'Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim. O da Rabbini çağırsın (yardıma). Ben, (Musa'nın) dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum.' " [5]

Bu davaya gönül vermiş yiğitler dünyalık hiçbir şey istemediler. İnsanların bir ömür peşinden koştuğu üniversitelerde okurken buraları terk ettiler, elde ettikleri unvanlardan sıyrıldılar. Allah'ın razı olmadığı göz kamaştıran ticaretlerini, elde edecekleri iştah kabartıcı mirasları ellerinin tersiyle ittiler. ***"Allah'a firar edin!"*** ayetinin canlı tefsiri oldular. Allah'a *(cc)* giden yolda kulluğun prangası olan tüm esaret bağlarını çözdüler. Saray mollaları ve İslami parti(!) mensupları dini kullanarak zenginleşirken, bu yiğitler din adına tüm dünyalıklarını kaybettiler.

Sonra bizleri tehdit etmeye başladılar. Açıkça ***'Ya sev, ya terk et!'*** diyerek ataları olan tağutların Tevhid ehline uyguladıkları bir sünneti daha ihya ettiler.

"Kâfirler, Resûllerine: 'Şüphesiz ki ya dinimize dönersiniz ya da sizi yurdumuzdan çıkarır atarız.' demişlerdi. Rableri onlara şöyle vahyetti: 'Kesinlikle o zalimleri helak edeceğiz.' " [6]

Onlar kendi atalarının sünnetini ihya etti, bizler de kendi atalarımızın...

"Bizi ondan kurtardıktan sonra sizin dininize dönersek, Allah'a yalan yere iftira etmiş oluruz. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında bizim ona dönmemiz mümkün değildir. Rabbimiz her şeyi ilmiyle kuşatmıştır ve biz yalnızca Allah'a tevekkül ettik. Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında hakla hükmet. Sen, hükmedenlerin en hayırlısısın." [7]

Aşağılama, ötekileştirme, karakter suikasti... Bunların hiçbirinin etki etmediğini gördüler. Nasıl etki etsin ki? Yiğitler ***'Rabbimiz Allah'tır!'*** diyerek ayağa kalkmış ve Rabbleri de kalplerine sabır ve metanet vermişti.

"Ve kıyama kalkıp: 'Bizim Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbidir! Onu bırakıp da hiçbir (sahte) ilaha dua etmeyiz. Andolsun ki o takdirde batıl/saçma bir şey söylemiş oluruz.' dediklerinde, onların kalplerini (yakin, sabır ve kararlılıkla) pekiştirmiştik." [8]

Artık fiilî müdahale zamanı gelmişti. Bu davet engellenmeliydi.

"Demişti ki: 'Şayet benim dışımda bir ilah edinecek olursan hiç şüphesiz, seni hapse atacağım.' " [9]

Ve hapsedildik... Ancak bir sorun vardı. Milyonları davet ettikleri ***'Demokrasi Dini'***ni fikir hürriyeti ve özgürlük olarak tanımlamışlardı. Onların batılı yayma hakkı olduğu gibi, hak ehlinin hakkı yayma özgürlüğü de olmalıydı. Tam bu

noktada onlara selef olan Mekkeliler'in ***'helvadan put'*** ironisi baş gösterdi. Müşrikler helvadan put yapıyor, acıkınca da onu yiyorlardı. Evet, acıkınca ilahını yemek... Bu, Allah'ın *(cc)* müşrikleri dünyada düşürdüğü durumdu. Dünyada bu kadar alçaltılanları acaba ahirette nasıl bir zillet ve azap bekliyordu?

Demokratlar da acıkmış ve yıllarca anlattıkları özgürlükler masalının işlerine gelmediğini görmüşlerdi.

Bizleri hapsetmeleri için bir yalan lazımdı. ***'El-Kaide'*** dediler... Ne de olsa Silahlı Terör Örgütlerinin(!) cezalandırılmasına yasaları müsaade ediyordu. Tutmadı. Çünkü sağır sultan bile bizlerin El-Kaide olmadığımızı, Kaide'nin itikadını ve menhecini benimsemediğimizi, işgal beldelerinin dışına taşan askerî eylemlerini tasvip etmediğimizi biliyordu.

Rabbimizin dilemesiyle bir yılın sonunda tüm kardeşlerimiz serbest bırakıldı. Yıl; 2008-2009.

Tağutların zindanlarından çıktıktan sonra kaldığımız yerden daha azimle, yakinimiz artmış bir şekilde yola devam ettik. Hamd ve minnet Allah'adır.

İki yıl sonra tekrar saldırıya geçtiler. *'Sizler insanlara dinin bir kısmını anlatıyorsunuz.* ***Bizim vazifemiz****, sizlerin insanları zehirlemesine engel olmak ve sizin anlatmadığınız, İslam'ın ılımlı yönünü insanlara anlatmaktır.'* dediler. Halen Silivri Cezaevi'nde ***'vatan hainliği'*** suçlamasıyla tutuklu bulunan beyefendi(!)nin bu sözleri, operasyonların yapılış amacını özetler gibiydi. Tekrar hapsedildik. İki yıl sonunda tutuklu kardeşimiz kalmadı. Yıl; 2011-2013.

Özgürlüğümüze kavuşunca Rabbimizin yeni lütuf ve imkânlarıyla daha gür sesle ve daha geniş kitlelere hitap ettik. Davetimiz Türkiye sınırlarını aştı. Derslerimiz ve yayınlarımız Türkçe dışında bir çok yabancı dile çevrildi. Bu defa fazla olmuştuk! Yerel tağutları rahatsız ettiğimiz gibi, küresel tağutlar da bu davetten rahatsızdı artık. Dünya basınında Hoca'mız ve davetimizle ilgili haberler yapılmaya başlandı. İçimizdeki yabancılar bu haberleri efendinin marabalarına talimatı olarak kabul edip, yönetimin operasyon yapma zaruretini dillendirmeye başladı.

Dokuz ay geçmemişti ki özgürlüğümüz yine elimizden alındı. Önce ***'IŞİD'*** dediler. Ülke gündemini günlerce bu etiket ile meşgul ettiler. Ama ***'El-Kaide'*** diyerek tutukladılar. Tutuklama memuru gibi muamele eden hakimler, iki isimle de tutuklamanın mümkün olmadığı kanaatine varınca ***'Silahlı Terör Örgütü(!)'*** dediler. Hiç silahı olmamasına rağmen silahlı terör örgütü olma

garabetini de yaşamış olduk. Bir emniyet komiserinin söylediğini hatırladık: ***'Sizin silahınız yok ama fikirleriniz silahtan daha tehlikeli.'*** (Yıl; 2014.)

Dokuz ay içinde dosyada tutuklu kardeşimiz kalmadı. Serbest kalan kardeşlerimiz aynı noktadan ***'Bismillah'*** diyerek görev ve hizmetlerine döndüler. Sekiz ay geçmedi ki yeni bir operasyon daha oldu... Bir hafta boyunca ***'IŞİD Operasyonu'*** diyerek kamuoyunu aldattılar. Bizleri ***'El-Kaide'*** diyerek tutuklayıp, ara mahkemelerde ***'Silahlı Terör Örgütü(!)'*** yaptılar. Sonra tekrar IŞİD olduğumuza kanaat ettiler(!). Devletin istihbarat kurumları mahkemenin talebi üzerine rapor yazdı. Bizlerin IŞİD olmadığını hatta IŞİD'e mesafeli bir yapı olduğumuzu belirttiler. Demokratlar ikna olmadı. Demokrasi helvasından yemeye devam ettiler. Tutuklanmamıza gerekçe gösterilen bayram hutbesinde silahlarımızın ve bombalarımızın olmadığını, eylem planlarına değil davet planlarına sahip olduğumuzu en açık bir şekilde belirtmiştik oysa. *'Türkiye Cumhuriyetini tağuti bir rejim olarak görüyor musunuz?', 'Neden Diyanet'e bağlı camilerde namaz kılmıyorsunuz?', 'Atatürk'e put dediniz mi?', 'Oy kullanmak şirk midir?'* tarzında sorular neyin silah olarak algılandığını göstermesi açısından anlamlıdır. Hoca'mız ve Müslüman kardeşlerimiz hâlâ tutuklu. Yıl; 2015.

Allah'a hamd olsun, bu operasyonlar davetimizin yayılmasına, sayımızın artmasına, saflarımızın kenetlenmesine ve yeni hizmet alanlarına muvaffak olmamıza vesile oldu.

Zihinlerde oluşan soru büyüdü: ***'Kimdi bunlar ve ne istiyorlardı?'*** Herkes bir şeyler söyledi. Sevenlerin sevgisi her geçen gün arttığı gibi, Tevhid ve Sünnet davetinden rahatsız olanların kinleri dillerine yansıdı, içlerinde gizledikleri ise çok daha büyüktür…

Bu davete gönül verenlerin gönlüne şifa olması adına bir hatırlatma, merak edip araştıranların zihinlerindeki sorulara samimi ve apaçık bir cevap, bu davetin düşmanlarına yılmadığımızı ve canımız olduğu sürece en gür sesimizle bu davayı haykıracağımızı müjdelemek adına bu tanıtım metnini hazırladık.

Akide ve menhecimizi, gündemdeki tartışmalı meselelere bakışımızı sizlere sunmaya çalıştık. Bir tanıtım metni olması hasebiyle kısa ve öz olmasına gayret ettik. Zikredilen maddelerin tafsilatını bulabileceğiniz kaynakları ve cemaatimizin çalışmalarını dipnotta belirttik.

Sizleri Allah'a emanet ediyor ve Rabbimizin hidayetimizi arttırmasını temenni ediyoruz.

27/Neml, 45

26/Şuarâ, 111
43/Zuhruf, 52
23/Mü’minûn, 24
40/Mü’min, 26
14/İbrahîm, 13
7/A’râf, 89
18/Kehf, 14
26/Şuarâ, 29

AKİDEMİZ İNANCIMIZ

1. İman; Allah'a, Rasûllerine, meleklerine, kitaplarına, ahiret gününe, kaderin, hayrın ve şerrin Allah'tan olduğuna inanmaktır.

"Resûl, Rabbinden kendisine indirilene iman etti. Müminler de (iman ettiler). Hepsi; Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve resûllerine iman ettiler (ve dediler ki:) 'O'nun resûllerinin arasını ayırmayız.' (Yine) dediler ki: 'İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz, senden bağışlanma diliyoruz. Dönüş sanadır.' " [10]

"...İman; Allah'a, meleklerine, Rasûllerine, kitaplarına, ahiret gününe, kaderin hayrına ve şerrine inanmandır..." [11]

2. İman esasları bir bütündür. Bunların tamamına inanıp birini inkar eden ile tamamını reddeden arasında fark yoktur. Allah *(cc)* sadece Cibril'e düşmanlık eden Yahudilerin tutumunu dahi, tüm iman esaslarına düşmanlık olarak kabul etmiştir.

"De ki: 'Kim Cibril'e düşmanlık ederse (bilsin ki); önünde olan (Kitapları) doğrulayıcı, müminlere hidayet kaynağı ve müjde olan (Kur'ân'ı) Allah'ın izniyle senin kalbine indiren O'dur.' Kim de Allah'a, meleklerine, resûllerine, Cibril'e ve Mikail'e düşmanlık ederse şüphesiz ki Allah, kâfirlerin düşmanıdır." [12]

"Şüphesiz ki Allah'a ve resûllerine karşı küfre sapan, Allah ile resûllerinin arasını ayırmak isteyen: 'Bir kısmına inanır bir kısmını inkâr ederiz.' diyenler ve bu ikisi arasında bir yol tutmak isteyenler (var ya); Bunlar, hakiki kâfirlerin ta kendileridirler. Kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır." [13]

Herhangi bir Peygamberi, kitabı ya da meleği inkar eden kimse, tüm iman esaslarını inkar etmiş gibidir.

3. Allah'a iman üç ana esas üzere kuruludur:

a. Uluhiyet Tevhidi: İlah; kendisine ibadet edilendir. Uluhiyet tevhidi; kulun ibadet cinsinden olan fiillerini sadece Allah'a yapması, hiçbir şeyi O'na ortak/şirk koşmamasıdır. İbadet cinsinden olan dua, adak, namaz, tavaf ve yasa yapma hakkının verilmesi gibi amellerden birini dahi Allah *(cc)* dışında bir varlığa, şahsa ya da kuruma veren, onu, Allah'ın dışında ilah edinmiştir.

"De ki: 'Şüphesiz ki Rabbim, beni dosdoğru yola iletti. Dimdik/güçlü ve hanif olan İbrahim'in dinine. O, müşriklerden değildi.' De ki: 'Şüphesiz ki benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah

içindir. O'nun hiçbir ortağı yoktur. Ben bununla emrolundum ve ben Müslimlerin/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kulların ilkiyim.' " [14]

"...Hüküm yalnızca Allah'ındır. O, kendisinden başkasına kulluk/ibadet etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler." [15] [16]

b. Rububiyet Tevhidi: Rabb; yaratan, düzenleyen, sahip olan ve terbiye eden demektir. Rububiyet tevhidi, Allah'ı fiillerinde birlemek ve O'nun *(cc)* yaptıklarına O'ndan başkasının güç yetiremeyeceğine inanmaktır.

"De ki: 'Size gökten ve yerden rızık veren kimdir? Kulakların ve gözlerin sahibi kimdir? Kimdir ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkartan? İşleri çekip çeviren/yöneten kimdir?', 'Allah'tır.' diyecekler. De ki: 'Öyleyse korkup sakınmaz mısınız?' İşte bu, sizin hak Rabbiniz olan Allah'tır. Haktan ötesi sapıklıktan başka bir şey midir? Nasıl olur da (O'na ibadet etmekten, putlara ibadet etmeye) çevrilirsiniz?" [17]

"Şüphesiz ki sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, ısrarla kovalayan geceyle örter. Güneş, Ay ve yıldızları emrine amade kılıp, boyun eğdirendir. Dikkat edin! Yaratmak da emretmek de Allah'a aittir. Âlemlerin Rabbi olan Allah, ne yücedir." [18]

Allah *(cc)* âlemlerin Rabbi yani terbiye edicisidir. O, yarattıklarını iki şekilde terbiye eder:

- Koymuş olduğu kevnî kurallarla kainatı düzenler ve karışıklık çıkmasını engeller. Güneşin doğması ve batması, gecenin gündüzü takip etmesi, gök cisimlerinin bir yörüngede hareket etmesi bu kurallar dahilindedir. Allah *(cc)* bu düzeni iptal ettiği gün dünyanın sonu, yani kıyametin başlangıcıdır.

- İndirdiği hükümler ile yani anayasa olan Kur'an ve şeriatla insanı ve toplumu terbiye edip düzenler. İnsanların bu düzeni terk edip, cahil, zalim, unutkan ve hevasına düşkün beşerin yaptığı kanunlara tabi olması; toplumsal kıyamet olarak isimlendirebileceğimiz anarşi, kaos, mal ve can emniyetinin ortadan kalkması demektir.

Allah'ın dışında bir merciye terbiye hakkı tanıyan ya da kendini terbiyeci kabul edenler, Allah'ın dışında rabler edinmişlerdir.

Bunun en açık hâli; Allah'ın kanunlarını değiştiren ve O'nun helallerine haram, haramlarına helal diyen din adamlarının tutumuna sessiz kalan ve hayatlarını onlara göre düzenleyen ehl-i kitaptır. Allah *(cc)* şöyle buyurur:

"Onlar Allah'ı bırakıp din bilginlerini, abidlerini ve Meryem oğlu Mesih'i rabler edindiler. (Oysa) onlar yalnızca bir olan ilaha ibadet etmekle emrolunmuşlardı. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Allah) onların şirk koştuklarından münezzehtir." [19] [20]

c. İsim ve Sıfat Tevhidi: Yüce Allah'ın *(cc)* Kur'an ve Sünnet'te kendisini tanıttığı gibi O'nu tanımak ve sıfatlarında O'nu birlemektir.

Allah *(cc)* gaybtır. Kulların O'nu görmesi ya da akılla idrak etmesi olanaksızdır. O'nu *(cc)* tanımanın tek yolu, Kitap ve Sünnet'te varid olan tanıtıcı naslara iman edip teslim olmaktır.

Kur'an ve Sünnet'te sabit olan tüm sıfatlara iman eder, bunları akla arzetmez, tevil ve tahrif yoluna sapmaz ve aklî bir takım önermelere uymadığı gerekçesiyle inkar etmeyiz.

"...Er-Rahmân arşa istiva etti...." [21]

"...Yahudiler: 'Allah'ın eli bağlanmıştır/eli sıkı bir cimridir.' dediler. Söyledikleri (bu çirkin söz) nedeniyle elleri bağlandı ve lanetlendiler. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, Allah'ın iki eli de açıktır ve dilediği gibi harcar." [22]

"...Allah onlara öfkelenmiş, lanet etmiş ve onlar için cehennem hazırlamıştır." [23]

"...Tüm fazilet Allah'ın elindedir. Onu dilediğine verir." [24]

"...Lütfun Allah'ın elinde olduğunu, onu dilediğine vereceğini bilsin. Allah, büyük lütuf ve ihsan sahibidir." [25]

Bu naslara iman eder, kelimelerin delalet ettiği manaları tasdik ederiz. Rabbimizin sıfatlarının O'nun şanına yakışır bir şekilde olduğuna, insan aklının O'nun sıfatlarını ve keyfiyetini idrak edemeyeceğine inanırız. Mutlak kemal sıfatlar Allah'a ait olduğu gibi tüm eksiklik ve noksanlıklardan Rabbimizi tenzih ederiz.

"...Hiçbir şey O'nun benzeri/misli/dengi değildir. O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi gören) El-Basîr'dir." [26]

"...Hiçbir şey O'nun dengi değildir." [27]

"...Göklerde ve yerde en yüce sıfat O'na aittir." [28]

Allah'ın *(cc)* bazı sıfatlarını kulların sıfatları ile kıyaslayıp reddetmek, Yahudilerin başlattığı bir sünnettir. Allah *(cc)* şöyle buyurur:

"Allah'a güzel bir borç verip de (Allah'ın) ona kat kat fazlasını vereceği o (bahtiyar) kimdir? Allah, (rızkı) daraltır ve genişletir. O'na

döndürüleceksiniz.” [29]

Bu ayeti duyan Yahudiler, ***‘Allah fakir mi ki bizden para/ödünç istiyor?’*** diyerek itiraz ettiler. Bunun üzerine Rabbimiz şu ayetleri indirdi:

“Andolsun ki Allah, ‘Allah fakir, biz ise zenginiz.’ diyen kimselerin sözünü işitti. Onların söylediklerini ve haksız yere nebileri öldürmelerini yazacağız ve: ‘Yakıcı ateşin azabını tadın.’ diyeceğiz. ” [30]

Yahudilerin bu sünneti, filozoflardan etkilenen kelamcılar eliyle İslam’a sokulmuş ve Allah’ı tanıtan ayetler aklî bir süzgece tabi tutulmuştur. Bir kısmı bu sıfatları inkar edip küfre sapmış, bir diğer grup bunları tevil edip akıllarına uygun manalara yormuş ve Sünnet yolundan sapıp bidat ehli olmuşlardır.[31]

4. Bir dine müntesip olmak insanı o dinin ehlinden kılmaz. Kişi intisab ettiği dinin aslını/özünü, inanç ve amel olarak yaşamadıkça, intisabı kendi aleyhinde hüccet olur.

Yahudi, Hristiyan ve Mekkeli müşrikler kendilerini İbrahim’e *(as)* nispet ediyorlardı. Ancak İbrahim’in milletinin özünü hayatlarında bulundurmadıkları için bu nispetleri iddiadan öteye geçmedi.

“İbrahim, Yahudi değildi. Hristiyan da değildi. Hanif bir Müslimdi. O müşriklerden de değildi. Şüphesiz ki insanlar arasından İbrahim’e en yakın olanlar, (tevhid konusunda) onun (yoluna) uyanlar; bu Nebi ve iman edenlerdir. Allah, müminlerin velisidir/dostudur.” [32]

5. İslam dininin aslı, Kelime-i Tevhid’in içinde kodlanmış ve Adem’den *(as)* Muhammed’e *(sav)* tüm Peygamberlerin ortak çağrısı bu olmuştur.

“Senden önce gönderdiğimiz her resûle: ‘Şüphesiz ki benden başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. O hâlde yalnızca bana kulluk/ibadet edin.’ “ [33]

Peygamberlerin daveti ve bu kelimeyi kavimlerine nasıl sunduklarına bakarsak İslam’ın özü anlaşılmış olur.

“Andolsun ki biz her ümmet arasında: ‘Allah’a ibadet/kulluk edin ve tağuttan kaçının.’ (diye tebliğ etmesi için) resûl göndermişizdir. Allah içlerinden kimisine hidayet bahşetti, kimisine ise sapıklık hak oldu.” [34]

“(Hatırlayın!) Hani İbrahim babasına ve kavmine: ‘Şüphesiz ki ben, sizin ibadet ettiklerinizden berîyim/uzağım.’ demişti. ‘Beni yaratan (Allah) hariç. Şüphesiz ki O, beni (doğruya) hidayet edecektir.’ (Bu sözleri) insanlar ona dönerler diye onun ardından kalıcı bir kelime[35] kıldı.” [36]

"Dinde zorlama yoktur. Rüşd/Hak, batıldan (kesin bir biçimde) ayrılmıştır. Her kim (reddetmek, tekfir etmek, teberrî etmek suretiyle) tağutu inkâr eder ve Allah'a iman ederse kopması olmayan sapasağlam kulp (olan Kelime-i Tevhid'e) tutunmuş (ve İslam dinine girmiş) olur. Allah (işiten ve dualara icabet eden) Semi', (her şeyi bilen) Alîm'dir." [37]

Meşhur Cibril hadisinde Allah Rasûlü *(sav)*: *"İslam; Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in O'nun elçisi olduğuna şahitlik etmen, namazı kılman, zekatı vermen, Ramazan orucunu tutman ve güç yetirdiğin taktirde hac yapmandır..."* [38] buyurur.

Hadisin bir rivayetinde: *"...İslam; yalnızca Allah'a ibadet edip, hiçbir şeyi O'na ortak/şirk koşmamandır. Namazı kılman..."* [39] şeklinde geçer.

Benzer bir uslübu; *"İslam beş şey üzere bina edilmiştir. Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın kulu ve rasûlü olduğuna şahitlik etmek, namazı kılmak..."* [40] hadisinde de görmekteyiz.

Hadisin diğer rivayetleri de şöyledir;

"...İslam beş şey üzere bina edilmiştir: Allah'ı birlemek..." [41]

"...İslam beş şey üzere bina edilmiştir: Allah'a ibadet edilip, O'nun dışında ibadet edilenlerin reddedilmesi..." [42]

Bu nasların farklı varyantları vardır. Ancak biz hepsini bir araya getirdiğimizde anlıyoruz ki; tüm Rasûllerin dini olan ve Allah'ın yanında başkasının asla kabul edilmeyeceği İslam, şu esas ve asıllardan oluşmaktadır:

a. Allah'ın ibadette birlenmesi

b. Hiçbir şeyin Allah'a ortak/şirk koşulmaması

c. Allah'ın dışında ibadet edilen tağutların reddedilmesi

Bu asılları yerine getirmeyen insanların sadece İslam'a girişin sembolü olan Kelime-i Tevhid'i dillendirmeleri onlara fayda sağlamaz.[43]

6. Bütün bu maddelerin kendisinde hayat bulduğu sure, Kafirun Suresi'dir.

"De ki: 'Ey Kâfirler! Ben, sizin ibadet ettiklerinize ibadet etmem. Siz de benim ibadet ettiğime ibadet edecek değilsiniz. Ben de sizin ibadet ettiklerinize ibadet edecek değilim. Siz de benim ibadet ettiğime ibadet edecek değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim bana.' " [44]

"Peygamber'le beraber bir yolculuğa çıktım. Rasûl, bir adamın Kafirun Suresini okuduğunu duydu. 'Bu adam şirkten beri olmuştur.' dedi." [45]

Allah Rasûlü *(sav)*: *"Seni getiren şey nedir? diye sordu. Dedim: 'Bana yatarken okuyacağım bir şey söyle.' Dedi ki (sav): 'Yatağa girdiğinde Kafirun Suresini oku. Onun üzerine uyu, o şirkten beraattir.' "* [46]

Kafirun Suresi şirkten beraattir. Şirkten beraat, İslam'a girişin; imanına şirk bulaştırmamak ise, İslam dairesinde kalmanın şartıdır.

"İman eden ve imanlarına zulüm/şirk bulaştırmayanlar (var ya); işte bunlara (Allah'ın azabından) emin olma vardır. Ve onlar hidayete erenlerdir." [47]

"Andolsun ki sana ve senden önceki (resûllere): 'Şayet şirk koşarsan bütün amellerin boşa gider ve mutlaka hüsrana uğrayanlardan olursun.' " [48]

Şirkten beraat olan Kafirun Suresi şu maddeleri içermektedir:

- Müşriklerin tekfir edilmesi
- Onların (müşriklerin) ibadet ettikleri ilahların ve bu ilahlara sunulan ibadetlerinin batıl olduğuna itikad etmek
- Onlarla aynı ilaha ibadet etmediğimizin beyanı
- Üzerinde bulundukları, içine şirk bulaştırılmış din ile İslam'ın ayrı şeyler olduğuna vurgu ve dinlerinden beri olma

7. Hakimiyet Allah'ındır. Yaratan, rızık veren, mülkü elinde bulunduran Allah *(cc)*; insanlara kanun yapan, helal-haram belirleyen tek merciidir. Hakimiyet/egemenlik kayıtsız şartsız Allah'ındır.

Hakimiyetin Allah'a ait oluşu dört asıl üzere bina edilmiştir:

a. Hakimiyet Allah'a aittir ilkesine itikad etmek.

"...Hüküm yalnızca Allah'ındır. O, kendisinden başkasına kulluk/ibadet etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler." [49]

"...Hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz (tek hükümran, yasamada bulunan, doğru ve yanlış belirleyen O'dur.)" [50]

"...Dikkat edin! Yaratmak da emretmek de Allah'a aittir." [51]

b. Yönetici konumunda olanların yalnızca Allah'ın kanunlarıyla hükmetmesi.

"Ey Davud! Seni yeryüzünde halife kıldık. (Öyleyse) insanlar arasında hakla hükmet. Sakın hevaya/arzuya uyma, yoksa seni, Allah'ın yolundan saptırır. Hiç şüphesiz, Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü

unuttukları için çetin bir azap vardır." [52]

"Şüphesiz ki Tevrat'ı biz indirdik. Onun içinde hidayet ve nur vardır. (Allah'a hakkıyla) teslim olmuş olan nebiler o Kitap'la Yahudi olan kimselere hükmeder. Rabbaniler ve din bilginleri Kitab'ı korumakla görevli olduklarından ve Kitab'ın şahitleri olduklarından (insanlar arasında Kitap'la) hükmederler. (Öyleyse) insanlardan korkmayın. (Yalnızca) benden korkun! Ayetlerimi az bir paha karşılığında satmayın. Her kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse onlar kâfirlerin ta kendileridir." [53]

"Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların heva/arzularına uyma! Allah'ın sana indirdiği bazı (hükümlerde) seni fitneye düşürmelerinden sakın. Şayet yüz çevirirlerse bil ki Allah, onları bazı günahları nedeniyle cezalandırmak istiyor. Şüphesiz ki insanlardan birçoğu fasıktır. Yoksa cahiliyenin hükmünü mü istiyorlar? Yakinen inanmış bir kavim için kim Allah'tan daha güzel hüküm sahibi olabilir?" [54]

c. Yönetilen konumunda olanların bu yetkiyi sadece Allah'a vermeleri

"Yoksa, Allah'ın izin vermediği şeyleri, kendilerine dinden şeriat kılan/kanun yapan ortakları mı var?" [55]

"O, her şeyi detaylandıran bir Kitab'ı size indirmişken, Allah'tan başka bir hakem mi arayacakmışım? Kendilerine Kitap verdiklerimiz, onun (Kur'ân'ın), Rabbin tarafından hak olarak indirilmiş olduğunu kesin olarak bilirler. Sakın şüphecilerden olma. Rabbinin kelimesi (Kur'ân), doğruluk ve adalet bakımından tamamlanmıştır. Onun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. O, (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi' ve (her şeyi bilen) El-Alîm'dir." [56]

"Allah'ın adının anılmadığı (hayvanlardan) yemeyin. (Çünkü) o kesin bir fısktır. Şüphesiz ki şeytanlar, sizinle tartışmaları için dostlarına (böylesi şüpheleri) fısıldarlar. Şayet onlara itaat edip (leş hayvanların helal olduğuna ve yenebileceğine inanırsanız) hiç şüphesiz müşriklerden olursunuz." [57] [58]

"Onlar Allah'ı bırakıp din bilginlerini, abidlerini ve Meryem oğlu Mesih'i rabler edindiler. (Oysa) onlar yalnızca bir olan ilaha ibadet etmekle emrolunmuşlardı. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Allah) onların şirk koştuklarından münezzehtir." [59] [60]

d. Günlük niza' ve sorunlarda Allah'ın kanunları dışında kanunlarla hükmeden mahkemelere başvurmamak

“Sana indirilene (Kur’ân) ve senden önce indirilen (Kitaplara) iman ettiğini zannedenleri görmedin mi? İnkâr etmekle emrolundukları hâlde tağuta muhakeme olmak istiyorlar. Şeytan onları (hakka geri dönüşü zor) uzak bir saptırmayla saptırmak ister.” [61] [62]

8. Allah’ın ahkamı ile yönetilmeyen devletler tağuti sistemler olup, yönetici konumunda bulunan partiler de tağutturlar. İslam olmanın yolu; bunların küfrüne itikad edip, onları reddetmek, onların kendisiyle tağutlaştıkları yol ve yöntemlerinden teberri etmektir.

Yönetimde bulanan parti ve şahısların laiklik ve demokrasiyi benimseyen insanlar olmalarıyla, İslami referanslarla hareket edip, demokrasiyi bir araç görmeleri arasında şer’i olarak fark yoktur.

Necaset ile necasetin temizlenmeyeceği gibi, Allah’a şirk koşup tağutlaşarak da Allah’ın dinine hizmet edilmez.

9. ***‘Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir’*** ilkesine dayalı ***‘Demokrasi’*** beşerî bir dindir. Her dinin bir ibadet ve bağlılık anlayışı olduğu gibi Demokrasi’nin ibadeti de vardır, bu da seçimlere katılmaktır. Oy kullanmak, Allah’a şirk koşmak ve Demokrasi dinine girmektir.

Konuya delalet eden nasların/delillerin açıklığı, mevcut sistemlerin Demokrasiyi açık bir şekilde izah etmesi, yürürlükte olan kanunların İslam’ın zorunlu bilinen ahkamına aykırı oluşu bu meselenin açık bir mesele olduğunun kanıtıdır. Bu meselenin kapalı bir mesele olduğunu söyleyip, Allah’a şirk koşan insanları Müslüman kabul edenler, apaçık bir dalalet içerisindedirler.

10. Her tağuti düzen insanları uyuşturup sisteme kul kılmak için kendine özgü tezgahlar kurar.

“Mustazaflar, müstekbir olanlara derler ki: ‘Bilakis (işiniz gücünüz) gece gündüz hile (yapmaktı)... (Çünkü) siz, Allah’a karşı kâfir olmamızı ve O’na ortaklar koşmamızı emrediyordunuz bize.’ Azabı gördüklerinde (için için yanarak) pişmanlıklarını gizleyecekler. Biz, kâfirlerin boynuna zincirli halkalar geçirdik. (Ne yani) yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı?” [63]

Bu tezgahlarda kalpleri şirk ve küfür sevgisiyle kirlenmiş nesiller yetişir. Bu nesiller sınıf sınıftır. Şirk ve küfür ideolojisini benimseyip düzenlerin gönüllü kulluğunu yapanlar olduğu gibi, kendini Musa’ya nisbet edip Firavun’a kölelik yapan zümreler de vardır. Asıl tehlikeli olan ikinci gruptur. Bunlar Musa’ya tabi

olsalar dahi her fırsatta Allah'a isyan eden, şirke ve buzağıya meyleden, Peygamberlerini öldürüp Allah'ın ayetlerini yalanlayan insanlardır. İsrailoğullarının Kur'an'da anlatılan kıssaları, en fazla bu noktaya dikkat çekmiştir.

Günümüzde insanların sistem için köleleştirildiği yerler okullardır. Günümüz tağutları bu okulları inşa ediş amaçlarını, eğitim ve müfredatla ulaşmak istedikleri sonucu, açık bir şekilde ifade etmektedirler.

Milli Eğitim Kanunu (Madde 2): *'Türk milli eğitiminin genel amacı, Türk milletinin bütün fertlerini, Atatürk ilke ve inkılâplarına ve Anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağlı, Türk milletinin ahlaki, insanî, manevî ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren, ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan, insan haklarına ve anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti olan Türkiye'ye karşı görev ve sorumluluklarını bilen…'*

Milli Eğitimin Genel Amaçları (Madde 5): *'Milli Eğitim amaç ve ilkeleri doğrultusunda, öğrencilere Atatürk ilke ve inkılâplarını benimsetme, Türkiye Cumhuriyeti'nin anayasasına ve demokrasinin ilkelerine… İnsan hakları, çocuk hakları, başkalarının haklarına saygı… Birey olma bilinci kazandırabilmektir.'*

Şirk ve tağuta kulluğun sistematik olarak insanlara dayatıldığı bu kurumlarda bulunmak İslam'la bağdaşmaz. Bu kurumlarda bulunup çocuklarını sakındırdıklarını iddia edenler bataklığa girip çamura bulanmadan çıktıklarını iddia edenler gibidirler. Okulda öğretmen ve arkadaşlarını, evde ebeveyn ile çevresini memnun etmeye çalışan çocuk; zamanla iki yüzlü, kaypak, her ortamda söyleyecek sözü olan ve her zorlukta ahdini bozmaya şer'i kılıf bulan İsrailoğulları ahlakına sahip olacaktır.

Okullarda sistematik olarak işletilen sözlü, fiilî ve itikadi şirklere rağmen bu kurumlara evlatlarını teslim edenler İslam'la bağlarını koparmışlardır.[64]

11. Müminler Allah'a olan imanları gereği Allah'ı, Rasûlü'nü ve müminleri dost edinirler.

"Sizin dostunuz ancak Allah, Resûlü, namazı kılıp zekâtı veren ve rükû eden mümin kimselerdir." [65]

Mü'minler; Allah düşmanlarını, şirki ve fesadı yeryüzüne yayanları, İslam'ı yürürlükten kaldıran ve İslam'a savaş açanları dost edinmezler. Böylesi bir dostluk imanı bozar.

"Ey iman edenler! Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar

birbirlerinin dostudurlar. Sizden her kim onları dost edinirse muhakkak ki o da onlardandır. Şüphesiz ki Allah, zalimler topluluğunu hidayet etmez." [66]

"Onların birçoğunun kâfir olan kimseleri dost edindiğini görürsün. Nefisleri kendilerine (kıyamet günü için) ne kötü bir şey sundu. Allah onlara öfkelendi ve onlar azabın içinde ebedî kalacaklardır. Şayet Allah'a, Nebi'ye ve ona indirilene inanmış olsalardı onları dost edinmezlerdi. Fakat onların çoğu fasıklardır." [67]

Dost/veli edinmek; yakınlık, tabi olmak, yardım etmek, sevmek gibi anlamlara gelir. Günümüzde İslam'a ve onun pak ahkamına açılmış bir savaş bulunmaktadır. Allah'a harp ilan eden ve bunu da orduları ve askerleri vesilesiyle yapan sistemlere askerlik veya polislik yapmak, onları dost edinmek ve iman bağlarını koparmaktır.

12. Mevcut maddeler ışığında:

İçinde yaşadığımız toplum, tağutu tanımayan ve buna bağlı olarak onu reddetmeyen, Allah'a şirkin her türlüsüyle ortak koşan yani İslam'ın hakikatinden uzak olan bir toplumdur.

Kendilerini İslam'a nisbet etmeleri, Kelime-i Tevhid'i nutku, namazı ikamesi, ezanların okunması gibi İslam'dan olan şeylerin yapılmasının toplumun hükmüne bir etkisi yoktur. Bunlar; İslam'ın hakikatinden habersiz insanların, Allah'a şirk koşmakla beraber yaptıkları şeylerdir. Allah'a şirk koşmakla beraber kendilerini İbrahim'e *(as)* nispet eden Yahudi, Hrıstiyan ve Mekkeli müşriklerin bu iddiası geçersiz olduğu gibi, toplumun kendini Muhammed'e *(sav)* nispeti de geçersizdir.

Şirk üzere yetişen toplumlar, kendilerini bir önceki Nebiye nispet etseler de aslen küfür üzere olan toplumlardır.

13. İslam alameti, yapıldığında İslam'ı ve Müslümanları diğer dinlerden ayıran ve İslam'a has olan şeylerdir. Bunlar bir şahısta görüldüğünde hakikatini bilmesek dahi başlangıç olarak ona Müslüman muamelesi yapılır.

İslam alametleri değişkendir. Her zaman ve mekânda, Müslümanların ayırıcı vasıfları İslam alametleri olarak kabul edilir. Allah Rasûlü *(sav)* döneminde Kelime-i Tevhid, namaz, ezan, ***'Ben Müslümanım'*** sözü sadece Müslümanlara ait olduğundan bunlar İslam alameti kabul edilirdi.

Ebu Bekir *(ra)* döneminde riddet hadiseleri başgösterdi. Yalancı Peygamberlere tabi olan, zekat vermekten imtina edenler ***'La ilahe illallah'*** diyor, namaz kılıyor ve ezan okuyordu. Sahabe bunları İslam alameti

saymadığı için, bu alametleri taşımalarına rağmen onlarla savaşmıştır. Yalancı Peygamberleri tasdik eden ve zekatı vermeyenlerden teberri etmeyi, onların dirilerinin sapık, ölülerinin ateşte olduğunu ikrar etmeyi İslam alameti kabul etmişlerdir.

Günümüzde de durum bundan farklı değildir. Allah'a savaş açan bir laikin, Müslümanlara karşı verilen savaşı komuta eden bir komutanın, topluma fesat ve çirkeflik yayan bir sanatçının, tüm küfür önderlerinin ***'La ilahe illallah'*** sözünü ikrar ettiğini, namaz kıldığını, ***'Elhamdulillah ben de Müslümanım'*** dediğini görüyoruz. Bu sebeple, bunlar ayrıcı olma vasfını yitirmiş ve İslam alameti olmaktan çıkmıştır.

İslam alameti; mevcut rejimlerden, İslam zannedilen ancak hakikati şirk ve hurafelerden oluşan uydurulmuş dinlerden teberri etmektir.[68]

14. Tekfir; namaz, oruç, zekat gibi şer'i bir hükümdür. Allah'ın ve Rasûlü'nün sözleriyle sabittir. Tekfiri inkar etmek, hafife almak, delillere dayanarak Allah'ın kafir dediğine kafir diyenleri küçümsemek, Allah'ın ayetleriyle dalga geçmek ve şer'i hükümleri hafife almak demektir.

"Andolsun ki sözlerini onlara soracak olsan: 'Lafa dalmış, eğleniyorduk.' diyeceklerdir. De ki: 'Allah'ı, ayetlerini ve Resûlü'nü mü alaya alıyorsunuz?' Özür dilemeyiniz! Muhakkak ki imanlarınızdan sonra kâfir oldunuz. Sizden bir grubu bağışlasak bile, suçlu günahkârlar olmaları nedeniyle bir diğer gruba azap edeceğiz." [69] [70]

15. Tekfiri gerektiren bir söz, amel veya itikad izhar edenler üç sınıftırlar:

a. Allah'a yapılması gereken ibadeti Allah'tan başkasına yapan, Allah'a şirk koşan ya da tağutları reddetmeyenler. Bunlar tüm Peygamberlerin ortak mesajı olan İslam dininin aslını bozmuş ve şirke girmişlerdir.

b. Dinde bilmesi zorunlu olan helalleri haram, haramları helal sayanlar. Bunlar; Müslümanların arasında yaşıyorsa ve ilme ulaşma imkânları varsa küfre girerler. Yeni Müslüman olmuş, uzak bir beldede yaşayan ve ilim elde etme yolları olmayanlara hüccet ikamesi yapılır. Bundan sonra ısrar edenlerin küfürlerine hükmolunur.

c. Dinin aslından olmayan, dinde bilinmesi zorunlu olmayan meselelerde küfrü gerektirecek iş yapanlar mazurdur. Hüccetin ikamesi ve şüphenin izalesinden sonra ehliyet sahibi biri, bu insanların küfrüne hükmeder.

16. Dinin aslı olan meselelerde ikrah ve hata dışında insanların özürü yoktur.[71]

Çünkü bu noktada Allah *(cc)* hüccetini kamil şekilde insanlara ulaştırmıştır. Onların özürlerini ortadan kaldırmıştır.

"(Hatırla!) Hani Rabbin Âdemoğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendilerine şahit tutarak: 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim?' demişti. Demişlerdi ki: 'Evet! (Sen bizim Rabbimizsin!) Şahit olduk.' (Bu,) kıyamet günü: 'Biz bundan habersizdik.' dememeniz içindir. Ya da: 'Babalarımız daha önce şirk koşmuştu. Biz ise onlardan sonra gelen (ve onları taklit eden) bir nesiliz. Batıl ehlinin yaptıkları yüzünden bizi helak mı edeceksin?' dememeniz içindir." [72]

Bu fıtratın gereği olarak Allah *(cc)* insanların muvahhid olup, müşrik olmamasını ister.

"Yüzünü (hiçbir şeyi Allah'a ortak koşmayan muvahhid) bir hanif olarak dine çevir. Allah'ın insanları yarattığı fıtrata (uy). Allah'ın yaratmasında değişiklik yoktur. (Herkesi tevhid fıtratı üzere yaratmıştır.) İşte dosdoğru din budur. Ancak insanların çoğu bilmezler. O'na yönelenler olun. O'ndan korkup sakının. Namazı dosdoğru kılın ve müşriklerden olmayın." [73]

Allah *(cc)* bununla yetinmemiş ve tüm insanları uyarmak için kâinatı, fıtrat bilgisini destekleyen delillerle donatmıştır. Kur'an baştan sona Allah'ın bu ayetlerini insanlara hatırlatıp, muvahhid olmalarını ister.

"Sizin ilahınız tek bir ilahtır. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. O, (özünde merhamet sahibi olan) Er-Rahmân, (rahmetini kullarına eriştiren) Er-Rahîm'dir. Şüphesiz ki göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ve gündüzün peşi sıra yer değiştirmesinde, insanlara fayda sağlayarak denizde yüzen gemilerde, Allah'ın gökyüzünden indirdiği ve ölümünden sonra yeryüzünü kendisiyle canlandırdığı suda, orada yaydığı farklı türdeki her bir canlıda, rüzgârların çevrilip yönlendirilmesinde, gök ve yer arasında emre amade kılınmış olan bulutlarda akledenler için (üzerinde düşünülüp, bunları yapanın tek ilah olduğu ve kulluğun yalnızca O'na yapılması gerektiğine dair) deliller vardır." [74] [75]

Bununla da yetinmeyip Peygamberler gönderir.

"Müjdeleyici ve uyarıcı resûller (gönderdik). Ta ki resûllerden sonra insanların Allah'a ('bilmiyorduk, duymadık' gibi bahane olarak) sunacakları bir hüccetleri kalmasın. Allah (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) Azîz, (hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir." [76]

Kıyamete kadar korunacak bir Kur'an ile tüm Peygamberlerin ortak mesajını

ve dinin aslını muhafaza eder.

"Elif, Lâm, Râ. (Bu,) ayetleri sağlamlaştırılıp (muhkem kılınmış) sonra da (hüküm ve hikmet sahibi) Hakîm ve (her şeyden haberdar) Habîr (olan Allah) tarafından detaylı olarak açıklanmış bir Kitap'tır. (Ayetlerin Allah tarafından muhkem kılınıp, sonra detaylı bir şekilde açıklanmasının nedeni) Allah'tan başkasına ibadet etmemenizdir. Şüphesiz ki ben, size O'ndan bir uyarıcı ve müjdeciyim." [77]

Tüm bunlardan sonra hüccetinin yeterlilik ve sağlamlığını ifade için der ki:

"De ki: 'Tam/apaçık/en üstün/en etkili hüccet Allah'a aittir. Şayet dileseydi hepinizi hidayet ederdi.' " [78]

17. Tüm bunlara rağmen, dinin aslına muhalefet edenlerin cahil olduğunu, tevillerinin bulunduğunu ve bu sebeple hüccet ikame edilmeden müşrik-kafir ismini almayacaklarını söyleyenler, apaçık bir dalalet içerisindedirler. Bu mezhebin gerektirdiği şey; Allah'ın, insanları kendinden ötürü yarattığı gaye olan Tevhid'i insanlara tam açıklayıp ulaştıramadığı, Allah'ın *(cc)* eksik(!) bıraktığını alimlerin tamamlayacağı düşüncesidir. Bu görüş ve lazımı olan mezhep, ilmî bir görüş olmaktan ziyade, şüphe dahi barındırmayan bir dalalettir.

18. İman; dil ile ikrar, kalp ile tasdik ve organlarla amel etmektir. Bu üçünün bir araya gelmesiyle şer'i iman meydana gelir.

Kişinin kalp ile tasdiği terk etmesi mutlak anlamda küfürdür.

Kişinin dil ile ikrarı terk etmesi (dilsiz olmak gibi) bir özürden ise mazeret, aksi hâlde ise küfürdür.

Amellerin terkinde ise tafsilat vardır. Amelin cinsini (bir bütün olarak ameli) terk eden, imanın rüknünü terk ettiğinden kafir olur. Amelin cinsini terk etmeyip, bazı amelleri terk eden ise selef arasında ihtilaf konusu olmuştur. Racih olan; namazı terk edenin kafir olacağı, namaz dışındaki amellerin terkinin ise fısk olduğudur.

"Kişi ile şirk ve küfür arasında namazın terki vardır." [79] [80]

19. Asıllarında İslam sabit olmuş Müslümanların birinden, küfre delalet eden bir söz veya eylem sadır olursa, herhangi biri bunun küfrüne hükmedemez. İlim sahibi biri, fiilin sübut yollarına, hükmün şahsa tatbikine gerekli şartlar ve engellerin olup olmadığına bakması gerekir. Bunun neticesinde hüküm verilir.

Çünkü Rabbimiz Müslüman olan ile olmayanın isimlerini, dünya ve ahiret

ahkamını birbirinden ayırmıştır.

"İman edip salih amel işleyenleri, yeryüzünde bozgunculuk yapanlarla bir tutar mıyız hiç? Ya da muttakileri facirlerle bir tutar mıyız?" [81]

20. Allah Rasûlü'nün *(sav)* sahabelerini *(r.anhum)* ayırım yapmadan sevmek iman; onlara buğz, onları tekfir ise küfür ve nifaktır. Onlara bakışımız Rabbimizin istediği şekildedir.

"(Muhacir ve Ensar'dan) sonra gelenler derler ki: 'Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz! Şüphesiz ki sen, (şefkatli olan) Raûf ve (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm'sin.' " [82]

21. Kader, iman esaslarındandır. Ona iman etmeyen Müslüman olamaz. Kur'an ve Sünnet kaderin dört mertebeden oluştuğunu gösterir:

a. Allah *(cc)* mutlak ilim sahibidir. Hiçbir şeyi yaratmadan, olacak herşeyi tüm tafsilatıyla bilendir.

"...Allah'ın her şeyi ilmiyle kuşattığını bilmeniz içindir..." [83]

"...Bilin ki Allah, her şeyi bilendir." [84]

b. Allah *(cc)* bu bilgisini Levh-i Mahfuz'a yazmış ve onu korumuştur.

"Hangi işe koyulursan koyul, o işe dair Kur'ân'dan hangi ayeti okuyor olursan ol, siz bir işe koyulup kendinizi o işe verdiğinizde biz mutlaka sizin üzerinizde şahidiz. Zerre kadar dahi olsa yerde ve gökte hiçbir şey Rabbine gizli kalmaz. Hatta bundan (zerreden) daha küçüğü ve daha büyüğü mutlaka apaçık bir Kitap'ta yazılıdır." [85]

"Allah her şeyin kaderini yeri ve göğü yaratmadan elli bin sene önce yazdı ve O'nun arşı suyun üzerindedir." [86]

c. Allah'ın dilemesi her şeyin üzerindedir. O *(cc)* dilemeden yaprak dahi kıpırdamaz.

"Rabbin dilediğini yaratır ve seçip (üstün kılar). Seçim onlara ait değildir. Allah, onların şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir." [87]

"Allah, kimi hidayet etmek isterse onun İslam'ı (kabul etmesi) için göğsünü genişletir. Kimi de saptırmak isterse gökyüzüne yükseliyormuş gibi göğsünü dar ve sıkıntılı yapar. Böylece Allah, iman etmeyenleri pisliğe mahkûm eder." [88]

"Şüphesiz ki bu, bir öğüttür. Artık dileyen, Rabbine bir yol tutsun. Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi bilen) Alîm,

(hüküm ve hikmet sahibi olan) Hakîm'dir." [89]

d. Allah *(cc)* her şeyin yaratıcısıdır. Bilip yazdığı ve dilediği şeyleri vücuda getiren O'dur *(cc)*.

"Allah, her şeyin yaratıcısıdır. Ve O, her şeye vekildir." [90]

Allah *(cc)* insana seçim hakkı/irade tanımıştır. İnsan bu iradesiyle yaptıklarından ve tercihlerinden sorumlu tutulacaktır. Ancak insanın dilemesi ve eylemleri Allah'ın mülkünde cereyan ettiğinden Allah'ın *(cc)* iradesine tabidir.

22. Şirk dışında kalan büyük günahlar sahibini fasık yapar, ancak kişiyi İslam milletinin dışına çıkarmaz. Kişi işlediği günahı helal görür ya da haramlığını inkar ederse bu sebeple küfre girer.

23. Dini kaynaklarımız ve onu anlama metodunda Kur'an ve Sünnet'i Selef-i Salihin'in anladığı şekilde anlamamız gerektiğine inanıyoruz.

Dinin kaynağı olarak vahyin dışında bir kaynak yoktur. Vahiy, anlamaya dönük bir faaliyet olduğundan ve her insanın da ***'anlama'*** faaliyeti farklılık arzettiğinden dolayı, selefin anlayış ve yaşayışı İslam'da ölçü olarak belirlenmiştir.

"Muhacir ve Ensar'dan öncüler, ilkler ve onlara ihsan üzere tabi olanlar (var ya)! Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Allah onlar için altından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları cennetler hazırlamıştır. En büyük kurtuluş budur işte." [91]

Ayet, Allah'ın rızasının; ensar, muhacir ve **onlara güzellikle uymak**tan geçtiğini ifade etmiştir.

Allah *(cc)*, Rasûlullah *(sav)* döneminde iman etmek isteyen ehli kitaba, sahabenin imanını ölçü göstermiştir.

"Şayet onlar (misli misline), sizin iman ettiğiniz gibi inanırlarsa hidayete ererler. Yüz çevirirlerse onlar ancak bir ayrılık içinde olurlar. Onlara karşı Allah sana yetecektir. O (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi bilen) El-Alîm'dir." [92] [93]

24. İcma; dinin kaynaklarındandır. Allah Rasûlü *(sav)* *"Benim ümmetim dalalet üzere bir araya toplanmaz."* [94] buyurmuştur. Sahabe döneminde oluşmuş icmalar, muteber ve makbuldur. Sahabe neslinden sonra iddia olunan icmaların çoğu icma değil, çoğunluğun görüşüdür. Muhakkik alimlerin belirttiği gibi, ümmet dünyanın dört bir yanına dağıldıktan sonra tüm alimlerin görüş birliğinin tespiti imkansızdır.

25. Usul ilminde belirlenen şartlarıyla kıyas, muteber bir delildir. İslam hukukunun tüm nesiller ve çağlara uygun olup, insanların sorunlarına çözüm üretebilmesi için zaruridir.

26. Mütevatir naslarla sabit olan asıllar akidenin konusudur. İnkârı, kat'i olanı inkâr olduğundan, kişiye hüccet ikamesinden ve şüphe izalesinden sonra küfür ismi verilir. Bu anlamda; kabir azabı haktır, şefaat haktır, kıyamet öncesinde İsa'nın *(as)* nuzulü, Mehdi *(as)*, Deccal, Dabbetu'l Arz haktır ve yaşanacaktır.

27. Gayb ilmi tamamen Allah'ın katındadır. Allah *(cc)* Rasûllerinden dilediğini gayb ilmine muttali kılar.

"(O,) gaybı bilendir. Gaybına hiç kimseyi muttali kılmaz. Ancak resûlleri arasından razı olup (seçtikleri) müstesna. Çünkü (gayb bilgisine muttali olan elçinin) önünde ve arkasında (onu koruyan) gözetleyiciler kılmıştır." [95]

"Allah pis ile temizi birbirinden ayırmadan, siz müminleri bulunduğunuz hal üzere öylece bırakacak değildir. Allah sizi gayba muttali kılacak da değildir. Fakat Allah (gaybı bildirmek için) resûllerden dilediğini seçer. Allah'a ve resûllerine iman edin. Şayet iman eder ve sakınıp korkarsanız sizin için büyük bir ecir vardır." [96]

Allah Rasûlü'nün *(sav)* kıyamet alametleri olarak belirttiği hususlar, Allah'ın *(cc)* onu gayp ilimine muttali kılması babındandır. Bu rivayetler haktır. Kıyametin ansızın kopacak olmasını bildiren ayetlerle de çakışmamaktadır. Allah *(cc)* kıyametin ansızın kopması ile onun alametlerinin varlığını aynı siyakta zikretmiştir.

"Onlar, kıyametin ansızın gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar? İşte, onun alametleri gelmiştir. (Kıyamet) başlarına geldiğinde nasıl öğüt alacaklar ki?" [97]

28. Allah Rasûlü'nün *(sav)* sünnetine uymak bir tercih değil, ***'Muhammed'un Rasûlullah'*** şahitliğinin zorunlu rüknüdür. Yaşarken bizzat kendisine, vefatından sonra ise sünnetine müracaat etmek Allah'a ve ahiret gününe imanın gereğidir.

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Resûl'e itaat edin. Sizden olan (Müslim/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen) yöneticilere de (itaat edin). Herhangi bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz, şayet Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız (o meseleyi çözmek için) Allah'a ve Resûl'e götürün. Bu, daha hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir." [98]

Sünneti inkar eden ya da sünnet ile sorun yaşayanlar sınıf sınıftırlar:

a. Sünneti Allah Rasûlü'nün *(sav)* içtihadı kabul edip herhangi bir alimin fikri gibi muamele edenler. Bunlar Allah Rasûlü'ne postacı muamelesi yapan, İslam milleti ile hiçbir bağları olmayan insanlardır.

b. Sünneti tamamen inkar eden, birkaç hadis rivayeti dışında, geri kalanın uydurma olduğuna inananlardır. Bunlar dinin rüknünü inkar edenlerdir. İslam milleti ile bağlarını koparmışlardır.

c. Sünneti bir esas olarak kabul edip, Kur'an'a arz etmeden sünneti kabul etmeyeceğini söyleyenler.

Bunların bu tutumu şayet mütevatir rivayetleri inkara sebebiyet vermişse; hüccet ikamesi ve şüphe izalesinden sonra küfürlerine hükmedilir.

Mütevatir sünnetlerin reddine sebebiyet vermemişse, şayet sahih hadis ile ayet arasında bir zıtlık varsa -buna ehil olan karar verir- tercih metotlarından biri, Kur'an'ı Sünnet'e tercihtir. Kur'an'da olmaması sünnetin alınmayacağı olarak anlaşılıyorsa bu, bidattir.

29. Din alanında Allah Rasûlü'nden sonra ortaya çıkan yenilikler bidattir. Hidayet, Allah Rasûlü'nün sünnetine yapışıp yenilikleri terk etmek; sapıklık, bidatlerle Allah'a kulluk etmektir.

"...Sözlerin en doğrusu Allah'ın kelamı, yolların en hayırlısı Muhammed'in yoludur. İşlerin en şerlisi sonradan çıkanlardır. Sonradan çıkarılan her şey bidattır. Her bidat sapıklıktır. Her sapıklık da ateştedir." [99]

"Benden sonra yaşayanlarınız çok ihtilaf görecektir. Benim ve raşid halifelerimin sünnetine yapışınız. Aman ha! Sonradan çıkan şeylerden sakınınız. Çünkü her yenilik bidat, her bidat sapıklıktır." [100]

30. Bidat-ı hasene diye bir kavram yoktur, olamaz da. Allah Rasûlü *(sav)* ***"Her bidat sapıklıktır"*** demesine rağmen bidatleri kısımlara ayırmak ve bir kısmına güzel demek büyük bir hatadır.[101]

31. Bidatler ister amelî, ister itikadî alanda olsun; emr-i bi'l maruf ve nehy-i ani'l münker zorunluluğunu getirmektedir. Hikmetle ve güzel bir öğütle uyarıdan sonra bidatinde devam edenler Müslüman olsalar dahi hecri (ilişki kesme ve terki) hak etmektedirler.

"Allah'ın gönderdiği her Peygamberin, onun yoluna uyan ve sünnetine tabi olan ashabı ve havarileri vardır. Onlardan sonra birileri gelir yapmadıklarını söyler, emrolunmadıklarını yaparlar. Kim onlarla eliyle mücadele ederse mümindir. Kim

onlarla dili ile mücadele ederse mümindir. Kim onlarla kalbiyle mücadele ederse mümindir. Bunun ardında hardal tanesi kadar dahi iman yoktur." [102]

Bidat ehline muamele konusu maslahat ve mefsedetlerin gözetilmesine bağlı olduğundan onlarla muamele şekli, alimler ve toplumu iyi tanıyıp tahlil edebilecek olan kanaat önderlerinin kararıyla belirlenebilir. Bireylerin şahsi yaklaşımları kapsayıcı bir bakış açısının sonucu olmadığından zararlı olabilir.

32. Tasavvuf iki kısma ayrılır:

a. İslam'ın ahlak ve manevi yönünü önceleyen, ahiret hayatının güzelliklerini dünya nimetlerine tercih eden, mübah olsa da yeme-içme-uyku gibi ihtiyaçların fazlasından sakınan ve tüm bunları Allah Rasûlü'nün *(sav)* sünnetinin ölçüleri içinde yerine getiren anlayış.

b. Varlığın tamamını Allah *(cc)* olarak kabul eden (vahdet-i vucud), şeyhlerine ilahi vasıflar yükleyen, insanların kalbini kabirlere bağlayan, şeytanın fısıltılarını ilham diye pazarlayan, hokkabazlığı keramet addeden, halvet ve açlık esnasında gördüğü serabı manevi makam zanneden, Buda'nın, Allah'ın lanet ettiği Hrıstiyan rahiplerinin açlık, zillet ve aşırılığını İslam ahlakı sanan şirk, bidat ve hurafe dini.[103]

Birinci kısım hangi isim ile isimlendirilirse isimlendirilsin İslam'ın bir yönünü temsil etmektedir. Buna zühd, ahlak, maneviyat ve tasavvuf denmesi önemli değildir. İkinci kısım ise şeytanların vahyiyle oluşmuş, hayalperest müşriklerin Allah'a iftirasıdır. Ne isim verilirse verilsin İslam diniyle bir ilgisi yoktur.

2/Bakara, 285

Müslim, 8

2/Bakara, 97-98

4/Nîsa, 150-151

6/En'âm, 161-163

12/Yûsuf, 40

Uluhiyet Tevhidi'ne dair, Cemaatimizin şu çalışmalarına bakabilirsiniz:
Akaid Dersleri 4. Baskı, Furkan Basım ve Yayınevi syf: 17.

İmanın Esasları 3. Ders, http://tevhiddersleri.net/video/3-uluhiyet-tevhidi/525

10/Yûnus, 31-32

7/A'râf, 54

9/Tevbe, 31

Rububiyet Tevhidi'ne dair, Cemaatimizin şu çalışmalarına bakabilirsiniz:
Akaid Dersleri 4. Baskı, Furkan Basım ve Yayınevi syf: 37-40.

İman Esasları 2. Ders, http://tevhiddersleri.net/video/2-rububiyet-tevhidi/524

20/Tâhâ, 5

5/Mâide, 64

48/Fetih, 6

57/Hadîd, 29

48/Fetih, 10

42/Şûrâ, 11

112/İhlâs, 4

30/Rûm, 27

2/Bakara, 245

3/Âl-i İmran, 181

İsim ve Sıfat Tevhidi'ne dair, Cemaatimizin şu çalışmalarına bakabilirsiniz:
Akaid Dersleri 4. Baskı, Furkan Basım ve Yayınevi syf: 41-51.

İman Esasları 4. Ders:

http://tevhiddersleri.net/video/4-isim-ve-sifat-tevhidi/526,

Veciz Kitabı Şerhi 12-13-14-15. Dersler:

http://tevhiddersleri.net/video/12-birinci-rukun-allah_a-iman-isim-ve-sifat-tevhidi-birinci-bolum/589
http://tevhiddersleri.net/video/13-birinci-rukun-allah_a-iman-isim-ve-sifat-tevhidi-ikinci-bolum/590
http://tevhiddersleri.net/video/14-birinci-rukun-allah_a-iman-isim-ve-sifat-tevhidi-ucuncu-bolum/591
http://tevhiddersleri.net/video/15-birinci-rukun-allah_a-iman-isim-ve-sifat-tevhidi-dorduncu-bolum/592

3/Âl-i İmran, 67-68

21/Enbiyâ, 25

16/Nahl, 36

Allah (cc), İbrahim'in (as) kavmine söylediği bu sözleri onun akabinde Kelime-i Tevhid olarak insanlara bırakmıştır.

43/Zuhruf, 26-28

2/Bakara, 256

Müslim, 8

Buhari, 50

Buhari, 8; Müslim, 19

Müslim

Müslim

Bu konuya dair, Cemaatimizin şu çalışmalarına bakabilirsiniz:
Tevhid Müdafaası 5 ve 6. dersler:
http://tevhiddersleri.net/video/5-islam_in-tanimi--1--sadece-allah_a-ibadet-etmek-ve-o_na-hicbir-seyi-ortak-kosmamak/1099
http://tevhiddersleri.net/video/6-islam_in-tanimi--2--tagutu-reddetmek-ve-ondan-ictinab-etmek/1100

109/Kafirûn, 1-6

Müsned, 16605

Ebu Davud, 5055; Tirmizi, 3403.

6/En'âm, 82

39/Zümer, 65

12/Yûsuf, 40

18/Kehf, 26

7/A'râf, 54

38/Sâd, 26

5/Mâide, 44

5/Mâide, 49-50

42/Şûrâ, 21

6/En'âm, 114-115

6/En'âm, 121

İbni Abbas'tan (ra) gelen rivayette zikredilen ayetin nüzul sebebi şöyledir: " 'Üzerine Allah'ın adı anılmamış olanlardan yemeyin...' ayeti nazil olunca İranlılar, Kureyşlilere şöyle haber gönderdiler: 'Muhammed'le (sav) tartışın ve ona deyin ki: 'Senin elinle, bıçakla kestiğin helal oluyor da Allah'ın altın bir şemşîr ile kestiği -ölüyü kastediyorlar- mi haram?' Bunun üzerine **'Gerçekten şeytanlar**

sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına telkinde bulunurlar. Şayet onlara itaat ederseniz elbette siz de müşrikler olursunuz.' ayet-i kerimesi nazil oldu." (İbni Kesir)

9/Tevbe, 31

İmam Ahmed, Tirmizi ve İbni Cerîr'in muhtelif kanallardan olmak üzere, "Adiyy İbni Hatim'den (ra) rivayetlerine göre Allah Rasûlü'nün (sav) daveti ona ulaştığında Şam'a kaçmıştı. O, cahiliye devrinde Hristiyan olmuştu. Kız kardeşi ve kavminden bir grup esîr edildiler. Sonra Allah Rasûlü (sav) kızkardeşine ihsanda bulundu ve ona (hediyeler) verdi ve o da kardeşine dönerek onu İslam'a ve Allah Rasûlü'nün (sav) yanına gelmeye teşvik etti. Adiyy, Medine'ye geldi. Kabilesi Tayy içinde reîs olup babası Hatim et-Tâî cömertlikle meşhurdu. İnsanlar onun geldiğini haber verdiler. Adiyy, boynunda gümüşten bir haç olduğu hâlde Allah Rasûlü'nün (sav) yanına girdi. Allah Rasûlü (sav): **'Onlar Allah'ı bırakıp din bilginlerini, abidlerini ve Meryem oğlu Mesih'i rabler edindiler.'** ayetini okudu. Adiyy der ki: Ben, 'Muhakkak onlar, onlara ibâdet etmediler' dedim. Allah Rasûlü (sav): 'Evet, onlar, onlara Allah'ın helallerini haram kıldılar, haramlarını da helal kıldılar. Ve onlar da kendilerine uydu. İşte onların onlara ibadeti budur.' " buyurdular. (İbni Kesir)

4/Nîsa, 60

Bu konuya dair, Cemaatimizin şu çalışmalarına bakabilirsiniz:
Tevhid Dergisi Hâkimiyet Özel Sayısı;
Tevhid Müdafaası 9 ve 10. dersler:
http://tevhiddersleri.net/video/9-hakimiyet-meselesi/1103
http://tevhiddersleri.net/video/10-allah_in-indirdikleri-ile-hukmetmenin-gerekliligi/1104

34/Sebe', 33

Bu konuya dair, Cemaatimizin şu çalışmasına bakabilirsiniz:
Tevhid Dergisi 9. Sayı; Tağuta Kulluğun Modern Mabedleri
Tağuta Kulluğun Modern Mabedleri, Furkan Basım ve Yayınevi

5/Mâide, 55

5/Mâide, 51

5/Mâide, 80-81

Bu konuya dair, Cemaatimizin şu çalışmasına bakabilirsiniz:
Güncel İtikad Meseleleri, Furkan Basım ve Yayınevi syf: 11-36.

9/Tevbe, 65-66

Bu ayet dinin emirlerini yaşayan, zamanlarının ilim talebesi olan Ashab-ı Suffa ile dalga geçenler hakkında inmiştir.

İkrah; insanın iradesi dışında birşeye zorlanmasıdır.
"Kalbi imanla mutmain olduğu hâlde (küfre) zorlananlar hariç, kim de imanından sonra kâfir olur, (kendi tercihiyle küfre saparak) küfre gönlünü açarsa Allah'ın gazabı onların üzerinedir ve onlar için büyük bir azap vardır."
(16/Nahl, 106)
Hata; kişinin dilinin sürçmesi, söylemek veya yapmak istediğinin zıddına bir davranışta bulunmasıdır.
"Allah'ın (cc) sizden birinin tevbesine sevinmesinin misali şunun gibidir. Adam bir yerde konaklar. Helak olmak üzeredir. Yanında bineği, bineğin üzerinde yiyecek ve içeceği vardır. Adam başını koyup uyur. Uyandığında bineği gitmiştir. Sıcak ve susuzluk iyice şiddetlenir. Yerine döner, tekrar uyur. Uyandığında devesi yanı başındadır. Yularından tutar ve sevincinden 'Allah'ım! Sen benim kulum, ben de senin Rabbinim' der. Aşırı sevinçten hata eder." (Buhari, 6308; Müslim, 2744)

7/A'râf, 172-173

30/Rûm, 30-31

2/Bakara, 163-164

İlgili ayetler için bakınız: 2/Bakara, 21-22; 21/Enbiya, 17-33; 23/Mü'minûn, 84-92; 28/Kasas, 71-75; 30/Rum, 28-32; 13/Rad, 16; 41/Fussilet, 37

4/Nîsa, 165

11/Hûd, 1-2

6/En'âm, 149

Müslim, 82

Bu konuya dair, Cemaatimizin şu çalışmasına bakabilirsiniz:
http://tevhiddersleri.net/video/2-namaz-ve-hukumleri-ikinci-bolum/735

38/Sâd, 28

59/Haşr, 10

65/Talak, 12

2/Bakara, 231

10/Yûnus, 61

Müslim, Kader 16

28/Kasas, 68

6/En'âm, 125

76/İnsân, 29-30

39/Zümer, 62

9/Tevbe, 100

2/Bakara, 137

Bu konuya dair, Cemaatimizin şu çalışmasına bakabilirsiniz:
Selefin İstidlal ve Telakki Metodu 65. Ders:
http://tevhiddersleri.net/video/65-istidlal-ve-telakki-yonunden-ehli-sunnetin-menheci-onikinci-bolum/652

İbni Mace, Taberi

72/Cin, 26-27

3/Âl-i İmran, 179

47/Muhammed, 18

4/Nîsa, 59

Müslim, 867; Nesaî, 1557.

Ebu Davud, 4607; Tirmzi, 2676.

Bu konuya dair, Cemaatimizin şu çalışmasına bakabilirsiniz:
Tüm Rasûllerin Ortak Müjdesi, Furkan Basım ve Yayınevi

Müslim, 50

Bu konuya dair, Cemaatimizin şu çalışmalarına bakabilirsiniz:
Tevhid Dergisi, Sayı: 38 http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-insanlik-tarihinde-mistisizm-ve-tasavvuf-521
Tevhid Dergisi, Sayı: 39 http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-tasavvufun-menseikaynagi-533
Tevhid Dergisi, Sayı: 40 http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-tasavvufun-mensei-564
Tevhid Dergisi, Sayı: 41 http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-tasavvuf-ehlinin-yaninda-tasavvufun-mensei-563
Tevhid Dergisi, Sayı: 42 http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-mutasavviflarin-allah-tasavvuru-589
Tevhid Dergisi, Sayı: 43 http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-tasavvufta-kitap-ve-vahiy-tasavvuru-606
Tevhid Dergisi, Sayı: 44 http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-tasavvufta-veliseyh-tasavvuru-616
Tevhid Dergisi, Sayı: 45 http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-tasavvuf-ve-ahlak-tasavvuru-631

MÜCADELE METODUMUZ MENHECİMİZ

1. İslam, mücadele dinidir. Allah yolunda verilen mücadele kulluğumuzun ve Rabbimize takdim ettiğimiz ibadetlerin bir parçasıdır. İslami bir mücadele salt siyasi örgüt zihniyetiyle değil, kulluk bilinciyle ifa edilmelidir.

2. İslami mücadele ancak cemaatleşme ile mümkündür. Cemaatleşme veya bir cemaat içinde yer alma keyfî bir durum olmayıp İslam'ın zorunlu emirlerindendir.

"…Allah'ın bana emrettiği beş şeyi ben de size emrediyorum: İşitmek, itaat etmek, cemaat olmak, hicret ve cihad." [104]

3. Cemaatleşme iki ana temel üzere kuruludur:

a. İtikad Birliği: İslami bir yapıda yer alanların, aynı itikada sahip olmaları gerekir. İtikadın tüm detaylarında aynı olmayanlar; tamamlanmamış temelin üzerine yapı inşa etmeye çalışanlara benzerler.

b. Menhec Birliği: Mücadele metodu/menheci konusunda aynı düşünceye sahip olunması bir zarurettir. Çünkü mücadele; iç birliğini sağlamış insanların, bu esasları insanlara ulaştırması, bu yolda karşılaşacak engelleri ortak öngörü ve çözümlerle ortadan kaldırmasıdır. Kendi aralarında birlikteliklerini tamamlayamamış insanların mücadelesi, birbiriyle çekişme şeklinde olacaktır.

Hangi esaslar üzere kurulduğu, nerede başlayıp bittiği belli olmayan, Celâleddin-i Rûmî'nin *'vahdet'* anlayışına sahip olanlar; insanların İslami mücadelede sermayeleri mesabesinde olan zaman ve enerjilerini şeriatın ve aklın kabul etmeyeceği bir mecrada heba etmektedirler.

Allah Rasûlü *(sav)* şöyle buyurmaktadır: *"Saflarınızı düzeltiniz, omuzlarınızı ve ayaklarınızı birleştiriniz. Saflarda ihtilaf etmeyiniz (düzensiz saf tutmayın). Allah kalplerinize ihtilaf verir."* [105]

Ayakların ihtilafını dahi kabul etmeyen İslam'ın, inanç ve metot ihtilafı yaşayan insanları tek safta kabul etmesi mümkün değildir. [106]

4. İnanç ve metot konusunda tüm yapıların şeffaf ve samimi olması İslami bir zorunluluktur. Kulluk sadakat üzere kuruludur. Onun bir parçası olan cemaatleşme ve mücadele de böyle olmalıdır. Hitap ettiği kitleye kendini tüm açıklığıyla tanıtmalı ve beraberlik bunun üzerine kurulmalıdır. Aksi hâlde bu beraberlik İslami beraberliğin temeli olan sadakat üzere değil, aldatma üzere olacaktır.

"Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının ve sadıklarla beraber olun!" [107]

"Bizi aldatan bizden değildir..." [108]

Böylece bir cemaat çatısı altında toplananlar da, o yapıda yer almayanlar da bunu basiret üzere gerçekleştirmiş olurlar.

5. Cemaatin işleyişi üç esas üzeredir: Yönetim, menhec ve tabiler. Yönetimin şekli, karar alma mekanizması, yönetimin tatbikinden sorumlu olduğu ve gidişatın kendine göre muhasebe edilebileceği metot ve etba hukukunun belirlenmiş olması gerekir.

Bazı cemaatler tek emir yönetimini, bazısı istişare ve kurul/heyet yönetimini, kimisi daha farklı yönetim biçimlerini tercih etmekte serbesttir. Bu, zamanın ve ihtiyaçların durumuna göre belirlenebilir.

Kanaatimiz; tek yönetici ve her işin kendine has istişare metoduyla yapıldığı çalışmaların daha verimli olduğu yönündedir. Allah *(cc)* en doğrusunu bilir.

6. Cemaatte en önemli husus, uyum ve itaattir. Cemaatin her kademesinde harç vazifesi gören *'itaat ve uyum'* bozulduğunda ise, cemaat sadece isimden ibaret olur. Allah Rasûlü *(sav)* Muaz bin Cebel ve Ebu Musa el-Eş'ari'yi *(r.anhuma)* Yemen'e yolladığında:

"Müjdeleyin, nefret ettirmeyin. Kolaylaştırın, zorlaştırmayın. Uyum içerisinde olun, ihtilaf etmeyin." [109] buyurmuştur.

7. Hiçbir cemaat, ümmet kimliğinin önüne geçmemelidir. Bizler öncelikli olarak İslam ümmetinin ferdi, sonra içinde bulunduğumuz cemaat veya İslami yapının bireyleriyiz. Cemaat kimliği ümmet kimliğinin önüne geçtiğinde yapı, ümmeti bölen bir fırkaya dönüşür.

"Hiç kuşkusuz sizin bu ümmetiniz, tek (olan İslam) ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse bana ibadet edin." [110]

8. Cemaatlerin yaptıkları çalışmaya uygun isim almalarında belli şartlar çerçevesinde bir beis olmadığına inanırız. Bu şartlar; şeriatın yasakladığı veya çirkin kabul ettiği isimlerden olmaması ve İslam ümmetinin bir parçası olduğu gerçeğinin unutulmamasıdır.

9. Cemaatimizin misyonu; Kelime-i Tevhid'in içeriği olan Allah'a kulluk ve Rasûlü'ne ittiba meselesine insanları davet etmektir. Tevhid ve Sünnet'in gerekliliği, anlaşılması, insanlığa ulaştırılmasını misyon edindiğimizden, Cemaatimizin ismi; **Tevhid ve Sünnet Cemaati**'dir.

10. Cemaatimizdeki yönlendirme ve işleyiş gönüllük esasına bağlı olduğundan nasihat ve irşad şeklindedir.

11. Cemaatimizin resmi yayın organı, ***'tevhiddergisi ve tevhiddersleri'*** web siteleridir. Tevhid Medresesi öğrencilerinin ve değerli hocalarımızın emeğiyle hazırlanan dergimiz ve davet faaliyetlerimizin yayınlandığı ***'tevhiddersleri'*** web sitemiz asli yayın organlarımızdır. ***'tevhiddergisi ve tevhiddersleri'*** web adreslerinde bizimle irtibatlı görülen adres ve sosyal medya hesapları cemaate ait olup, bunun dışında paylaşımlar yayınlayan adreslerle İslam kardeşliği dışında bir ilişkimiz bulunmamaktadır. Kitap çalışmalarımız Furkan Basım ve Yayınevi tarafından yayımlanmaktadır.

12. Tevhid Dergisi'nde yayınlanan başyazılar, cemaatin bülteni olup; akidevî, siyasî, ahlaki vesair konularda cemaatin düşüncesini yansıtmaktadır.

13. Cemaatimiz yapılanmasında örgütsel hiyerarşiyi benimsememekte, İslam'ın itaat ve edep anlayışıyla hareket edilmektedir. Evladın ebeveynine, öğrencinin hocasına, küçüğün büyüğe, askerin komutana bağlılığı, saygı ve sevgisiyle yoğrulmuş gönüllülük esasına dayalı itaat biçimini öngörmektedir. Kişilere dayatmayla değil, sorumluluk ve kulluk bilinciyle bu ahlakın kazandırılması gerekir. Allah Rasûlü'nün *(sav)* eğitim metodu bunu göstermektedir. Bu esasların tamamı cemaatimizin yayınladığı 'Sorumluluk Serisi' kitaplarında tafsilatıyla anlatılmıştır.

14. Cemaatimizin yaptığı eğitim faaliyetlerinin amacı:

a. Şahısların İslam akidesini öğrenip, toplumun üzerinde olduğu cahiliyeden tevbe ederek Allah'a teslim olması.

b. İslam'ın ahlaki değerlerinin öğrenilmesi ve bunların amelî boyutunun hayata geçirilmesi.

c. Sosyal faaliyetlerle Müslümanların kaynaşması ve hem cemaat içerisinde hem de cemaat dışındaki Müslümanlarla İslam kardeşliği esasına dayalı bir ilişki tesis etmek.

15. Cemaatimizin en önemli misyonu; ilme yatkın gençlerin ***'Tevhid Medresesi'*** bünyesinde ilim talebesi, birer davetçi olmasını sağlamaktır. Bunlardan ilimde ilerlemeye müsait olanların temel ilimleri aldıktan sonra önlerinin açılması ve belli bir yılla sınırlandırılmadan eğitim görmeleri için program oluşturmaktır.

İlim talebinde temel olarak okutulan metinler:

- Sarf İlmi: Emsile, Bina, Maksud
- Nahiv İlmi: Tuhfetu's Seniyye, Kırk Hadis'in Pratik İ'rabı, Katru'n Neda Şerhi,

Katru'n Neda ayet ve şiirlerinin tafsilatlı i'rabı, Kavaidu'l İ'rab, Elfiyyetu İbni Malik

- Pratik Arapça: 'El-Arabiyyetu Beyne Yedeyk' Serisi
- Usulu'l Fıkıh: Teshilu't Turukat Varakat Nazmı; İrşadu'l Fuhul
- Mustalahu'l Hadis: Beykuniyye Şerhi, Nuzhetu'n Nezar fi Tavdih-i Nuhbetu'l Fiker
- Ulumu'l Kur'an: Menzumetu'z Zemzemi, Mukaddime fi Usuli't Tefsir
- Fıkıh: Umdetu'l Ahkam, Mulahhasu'l Fıkhi (Mulahhasu'l Fıkhi kitabının yanında Buluğu'l Meram babları)
- Akide: Tüm Rasûllerin Ortak Daveti, Usulu's Selâse, Kavaidu'l Erba', El-Veciz, Akidetu'l Vasitiyye, Kitabu't Tevhid, Keşfu'ş Şubuhat, El-Kavaidu'l Musla, uygulamalı olarak Tedmuriyye ve Hamaviyye
- Hadis: 40 Hadis, Sahih-i Buhari (Öncelikli olarak Fıkıh babları dışında kalan bölümler)
- Tefsir: Umdetu't Tefsir[111]

16. Davet, ilim ve yapılanma yönündeki tüm çalışmalarımız, ümmetin bir diğer yarısı ve İslam mücadelesinin onlarsız olmayacağı Müslüman bayanlar için de geçerlidir.

17. Cemaatte aktif görev alma:

a. Cemaatin tüm çalışmaları cemaatle olsun ya da olmasın tüm insanlara açıktır. Faaliyetlerimiz kayıt altına alınmakta ve tüm Müslümanlarla paylaşılmaktadır.

b. Bu faaliyetlere düzenli katılan, öncelikle tevhidî sonra ahlaki öğretileri hayatına geçiren Müslümanlar istedikleri takdirde görev alabilir, cemaatin işleyişinde aktif olabilirler.

c. Asgarî sınır; itikadi ve menhecî hiç bir ayrılığın olmaması, cemaatin ahlak ilkeleri olarak öğrettiği itaat, uyum, fedakarlık, ağırbaşlılık, edep ve adab-ı muaşeret kurallarına uymak, nasihate açık olmak ve sözün en güzeline kulak verip tabi olmaktır.

d. Cemaatte bulunma gönüllülük esasına dayalıdır. Cemaatin çalışmalarında sürekli bulunan ve bu maddeleri hayatına geçiren kardeşlerimizin böyle bir talebi olması durumunda gönüllülük esasına dayanarak cemaate iştirak edebilir, çalışmalarında kardeşlerine yardımcı

olabilir.

e. Cemaate katılım gönüllülük esasına dayalı olduğu gibi, cemaatten ayrılma da böyledir. İlişkisini kesmek ya da aktif olduğu pozisyondan pasif bir katılımcı konumuna dönmek isteyenlere ne maddî ne de manevî bir yaptırım uygulanmasının doğru olmadığına inanıyoruz.

f. Ayrılan insanlar itikadını ve İslam ahlakını muhafaza ettiği müddetçe onu kardeş bilir, vefa hukukunun gereği ile muamele ederiz. Akidesinde ya da ahlakında bozulma olur, Müslüman kardeşleri aleyhine konuşup onların hukukunu muhafaza etmezse onunla ilişkimizi keser ve yapımızdan uzak tutarız. Buna karar verecek olan, ilim adamlarıdır.

g. Bir Müslüman gönüllü olarak cemaatten ayrılabileceği gibi, akidevî/menhecî/ahlaki problemlerden dolayı cemaatten uzaklaştırılması da mümkündür.

18. Müslüman kadınların, cemaat içerisindeki bir ferdin eşi olması nedeniyle değil, öz kimlik ve şahsiyetleri ile bilinçli tercih ve varlıklarıyla İslami mücadelede bulunmaları gerektiğine inanıyoruz. Allah Rasûlü *(sav)* döneminde kadınları, hizmet etmeleri ve hicret-cihad gibi en zorlu durumlarda dahi birey olarak iştirakleri onlara yol göstermelidir. Cahiliyeden tevarüs etmiş ***'kadının konumu'***na dair vahye uymayan anlayışlarımızı değiştirmeliyiz.

19. Her Müslüman bir İslam davetçisidir. Allah Rasûlü'nün *(sav)* ***"Benden bir ayet dahi olsa insanlara ulaştırın"*** emri gereği bildiğini insanlara ulaştırmalıdır. Davet kapısının dışında kalan fıkhi, siyasî, cemaatler arası münasebet konularında sadece ehil olan insanlar konuşmalıdır. Bu da davet merkezlerinde soru sorulan insanların ehil olanlara yönlendirilmesiyle mümkündür.

Amacımız; tüm kardeşlerimizi bilinçlendirmek ve İslami meselelerde şümullü bir eğitim programı uygulamaktır. Bilinç ve bilmek ayrı, temsiliyet ise ayrı şeylerdir. Dinin sabiteleri/değişmezleri hususunda herkes konuşabilir. 'Namaz farzdır, şirk en büyük günahtır, Allah'tan başkasına el açıp yalvarmak şirktir' gibi. Müteğayyirattan/değişken olan meseleler kapsayıcı bilgi, basiretli tahlil, vakıa ve şahsın durumunu anlama üzerine bina edildiğinden ancak yetkili kimseler tarafından yerine getirilebilir.

20. Cemaat içinde bulunan akidevî, ahlaki ve İslami şahsiyete yönelik programlarda sebat eden, bunları hayatına geçiren, çalışmaya aktif destek veren kardeşlerimizin öneri ve şikayetlerini önemser, meseleleri onlarla istişare

sonucunda hayata geçiririz.

21. Cemaatimizin İslam'a davet anlayışı, yukarıdaki akide bölümünde belirtilen Tevhid ve Sünnet esaslarının açık, şeffaf ve net bir uslüpla kitlelere ulaştırılmasıdır. Bunun için birebir daveti esas görmekle birlikte, davetin insanlara ulaşması için şer'i olarak meşru olan tüm yöntemleri kullanmanın gerekliliğine inanırız. Yazılı, sözlü ve görüntülü medya araçlarını da davetimizde aktif olarak kullanırız.

22. İçinde yaşadığımız ülkede Diyanet İşleri'nin fonksiyonu ve İslam'a verdiği zararlardan dolayı resmiyete tabi camilerin Mescid-i Dırar olduğuna inanıyoruz. Tevbe Suresi 107. ayetin [112] mevcut mescidlere intibak konusu ictihadi bir konudur. Bizler; Müslümanların içinde Allah'ın ayetlerinin okunduğu, müminlerin arındığı ve kitabın hikmetle öğretildiği, takva üzere kurulu mescidlerin inşaasını zaruret olarak görüyoruz.

23. Cemaatimizin eğitim müfredatı olarak uygun gördüğü kitaplar liste hâlinde ***'tevhiddersleri.net'*** adresinde yayınlanmıştır.[113]

24. Akide ve menhecimizi belirlerken dayanağımız muhkem naslardır. Davetimizi muhkem naslar üzerine kurar, insanları bu ayetlerle İslam'a davet ederiz.

"Sana Kitab'ı indiren O'dur. O (Kitap)'tan bazı ayetler (kimsenin tahrif etmeye güç yetiremeyeceği şekilde sağlam, açık ve) muhkemdir. Onlar (Kitab'ın çoğunluğunu ve ana omurgasını oluşturan muhkem ayetler), Kitab'ın anası olan (ayetlerdir). Diğer bazısı da (kullarını imtihan etmek için açık kılmadığı) müteşabih ayetlerdir. Kalplerinde eğrilik bulunanlar, fitne çıkarmak ve (ayetleri hevalarına göre) yorumlamak için müteşabih olan ayetlerin peşine düşerler. O (ayetlerin) tevilini/hakiki anlamını yalnızca Allah bilir. İlimde derinleşenler derler ki: 'Ona iman ettik. Hepsi Rabbimizin katındandır.' Ancak akıl sahipleri düşünüp öğüt alır." [114]

Muhkem; Kur'an'da çokça zikredilen, tek bir anlama gelen, kalbi eğri olanların üzerinde tasarruf edemeyeceği naslardır.

25. Müteşabih kapsamında değerlendirilen naslar ayakların kayabileceği, kalplerin eğrilebileceği, zihinlerin bulanabileceği bir mecradır. Allah'ın *(cc)* imtihan için kitabına yerleştirdiği bu ayetler davetimizde gündeme getirilmemekte, başkaları tarafından gündeme getirildiği takdirde ise;

a. Asıl olanın muhkem nasları okuyup, müteşabihlere cevap vermeden *'İnandık, hepsi Rabbimizdendir'* demek olduğuna,

b. Şayet ehliyet sahibi ilim adamları hakkın ihkakı ve batılın iptali babından cevap verirse bunun hayır olacağına,

c. Gereksiz bir gündem oluşacaksa bu şüphelere cevap vermeden yüz çevirmenin gerekliliğine inanırız.

Şüpheler şeytan merkezlidir. Şeytanın, dostlarının dilinden konuşması ve muvahhidlerin zihinlerini bulandırma çabasıdır. Şüpheler sahabe döneminde de vuku bulmuş, vahiy bu şüphelere cevap vermeden sadece muhkem hükümleri hatırlatmakla yetinmiştir.

Müşrikler; ***'Allah bir hayvanı altın kılıcıyla kesip öldürüyor. Buna leş/meyte deyip yemiyorsunuz. Kendi boğazladığınız hayvanlarıysa helal diye yiyorsunuz. Sizin elinizle ölen helal, Allah'ın eli ile ölen haram mı oluyor?'*** dediler. Bu şüphe Müslümanların kafasını karıştırdı. Allah *(cc)* buna cevap vermek yerine muhkem ayetle belirtilen hükmü tekrar indirdi.

"Allah'ın adının anılmadığı (hayvanlardan) yemeyin. (Çünkü) o kesin bir fısktır. Şüphesiz ki şeytanlar, sizinle tartışmaları için dostlarına (böylesi şüpheleri) fısıldarlar. Şayet onlara itaat edip (leş hayvanların helal olduğuna ve yenebileceğine inanırsanız) hiç şüphesiz müşriklerden olursunuz." [115]

Burada cemaatlere bir ilke öğretilmektedir. Şüphelerin cevabında asıl olan muhkem hükümleri okumaktır.

26. Davetlerini var olan her şüpheye cevap üzerine kuranlar, cevap veremedikleri şeytanî şüpheler karşısında itikadlarında şüpheye düşer; şeytanın, dostlarına her fısıldamasıyla istikametlerini bozarlar.

27. Akide ve Menhecimizin esaslarında ve insanları bu esaslara davette, alimlerin görüşlerini kullanmayız. Bu uslübun yanlış olduğu ve daha büyük bir şerre kapı araladığına inanırız. İslam tarihi her türlü fikri taşımış ***'alim'*** ünvanlı insanlarla doludur. Siz, inancınızı belli bir zümrenin görüşlerine bina ettiğinizde, bir başkası ***'Bu da alim'*** diyerek tam zıddı bir şeyi İslam diye kabul edebiliyor. Vakıada yaşanan mevcut sorunların çoğunun alim görüşü ve fetvalarının çarpıştırılmasından kaynaklandığına inanıyoruz.

Alim bir şahsiyetin geçmişte yaşamış olması onun görüşlerini değerli kılmaz. Üç asır sonra gelecek nesiller için geçmişin alimleri(!) bugünün saray mollaları ve dalalet önderleri olacaktır. Geçmiş ve içinde yaşayanlar, kıyamete kadar tek ölçü olan ve sadece kendisinden hesaba çekileceğimiz Kur'an ve Sünnet'e arz olmalıdır.

28. İslami mücadelenin tek alana hapsedilip, diğer alanların inkar edilmesi ve küçümsenmesi İslam mücadelesinin ilerlemesinin önündeki en ciddi engellerdendir. İslami mücadelenin genel ünvanı Allah yolunda cihad etmektir. Bu bazen Allah yolunda savaşarak, bazen İslam'ı anlatarak, bazen yaşayıp örnek olarak ya da mal ile İslami çalışmaya destek vererek olur.

"Kâfirlere itaat etme! Ve o (Kur'ân'la) onlara karşı büyük bir cihad ver." [116]

Bu ayet, insanları Kur'an hakikatlerine davet etmenin Allah yolunda cihad olduğunu anlatmaktadır.

"Şüphesiz ki Allah, cennet karşılığında müminlerden canlarını ve mallarını satın almıştır. Allah yolunda savaşır, öldürür ve öldürülürler. (Bu) Tevrat, İncil ve Kur'ân'da Allah'ın hak olan vaadidir. Kim Allah kadar sözüne bağlı olabilir ki? (O hâlde) yaptığınız bu alışverişten dolayı müjdelenin. En büyük kurtuluş budur işte!" [117]

Bu ayet, Allah yolunda savaşmanın ve mal infak etmenin cennet karşılığı olan cihad olduğunu anlatmaktadır.

Allah Rasûlü *(sav)* şöyle buyurdu:

"Müşriklerle canlarınızla, mallarınızla ve dillerinizle mücadele ediniz." [118]

Tevhid ve Sünnet Cemaati olarak bizler, insanları dil ile İslam'a davet edip, Tevhidi ve Sünnet hakikatlerini açıkça beyan etmeyi misyon edinen bir davet cemaatiyiz.

29. Dünyada hangi sahada olursa olsun Tevhid ve Sünnet mücadelesi veren tüm Müslümanlar bizim kardeşlerimizdir. İslam kardeşliği hukukunun gereğiyle onlara muamele eder ve onları severiz. Varlıklarıyla memnun olur, Allah'ın dinine hizmet eden her yapının, İslam'ın ve Müslümanların faydasına olduğuna inanırız. Bununla beraber İslami sahada mücadele eden hiçbir yapıyla İslam kardeşliği dışında bir ilişki ve beraberliğimiz yoktur.

30. Müslümanların vahdeti, onların tek bir ümmet olup aynı akideyi paylaşmaları ve ila-i kelimetullah için mücadele vermeleridir. Aynı hedefe hizmet ettiklerinden her biri kardeşini dava yükünün bir tarafını tutan olarak görmeli, farklı çatılar altında hizmet ediyor oluşlarını rekabet ve çekişme vesilesi görmemelidirler.

Vahdeti bedensel ve cemaatsel birliktelik olarak görmenin zaman, mekan ve şartlar açısından çok mümkün olmadığına inanmaktayız. Esaslarda birlik ve amelde yardımlaşma şeklindeki bir vahdetin daha gerçekçi ve uygulanabilir olduğu kanaatindeyiz.

31. Tevhid ve Sünnet esaslarında birleşmiş ve bu mübarek davetin yeryüzünde yayılması için mücadele eden farklı cemaatlerin varlığı Müslümanlar için faydalıdır.

Farklı metot ve değişik hizmet alanlarında uzmanlaşmayla daha kapsayıcı ve daha fazla insanı muhatap alacak bir çalışma alanı oluşacaktır. Yeter ki birbirinden haberdar ve birbiriyle yardımlaşacak bilinç oluşsun.

32. Cihad; namazın, zekatın, orucun ve bilinen farzların farz olduğu gibi Allah'ın müminler üzerindeki farzlarındandır. Sahada var olan cihadî cemaatlerin akide ve menhecini tasvip etmiyor oluşumuz, cemaatlere yönelik bir tutumdur, cihad kavramına yönelik değildir. Cihadî gruplara yaptığımız eleştiriyi cihad düşmanı olarak algılayan zihniyetin hastalıklı bir zihniyet olduğuna inanıyoruz.

Tevhid ve Sünnet Cemaati olarak bazı tasarruflarımızdan dolayı bizleri eleştiren bir Müslüman kardeşimizin İslami daveti ya da emr-i bi'l maruf müessesesini inkar etmiş olacağını düşünmediğimiz gibi, bizim eleştirilerimizin de cihadı inkar olarak algılanmaması gerektiğine inanırız. İslami kavram ve müesseseler ayrı, onları icra ettiğini savunan cemaatler ayrıdır. İslam'ın hiçbir kavramı bir yapı ya da cemaatin tekelinde olamaz, olmamalıdır da.

33. Afganistan işgaliyle başlayan, Irak'la devam eden, Suriye, Libya, Mısır ve hâlihazırda Yemen'deki gelişmelerin dikkatle izlenmesi gerektiğine, bölgelerin karışmasının İslami hareketlere bir fayda sağlamadığına, insanlara davet yapılamadığı gibi cihadın da sağlıklı yürümediğine inanıyoruz. Allah Rasûlü *(sav)* atacağı adımları ve süreçleri kendi belirler, çerçevesi onun *(sav)* tarafından belirlenmiş bir sahada mücadele ederdi. Bunun için müşriklerin tahrik ve tazyiklerine göre değil, kendi öngörüsüyle merhale başlatır veya sonlandırırdı. Vakıanın ve ona uygun merhalelerin tesbitinin içtihadi olduğunun bilincindeyiz. Güç ve kudrete bağlanmış bir çok şer'i sorumlulukta her yapının anlayışının farklı olduğu ve bu anlayışa göre bir süreç yaşayacağı malumdur. Bu sebepten tercihimiz olan merhale tespitini mutlaklaştırmıyor ve içtihadi olduğuna, Müslümanların bu tip konularda birbirlerine anlayışla yaklaşmaları gerektiğine inanıyoruz.

34. İslami faaliyetlerimizi asrımızın en karışık bölgesi olan Ortadoğu'da yürüttüğümüz gerçekliğiyle karşı karşıyayız. İstihbarat servislerinin at koşturduğu, küresel tuğyanın hesaplar yaptığı ve bizim dilimizle konuşan, bizim cildimizden olan devşirmelerin bu tuğyana destek verdiği bir gerçektir.

Grup ve birey ilişkilerinde, yapılan faaliyet ve amellerde bunun gözetilmesinin zaruri olduğuna inanıyoruz.

Bu durumun Müslümanı sorumluluklarından alıkoyması, komplo teorileriyle kendi dışındaki tüm grupları yaftalaması veya her hareketliliği küresel tuğyana bağlayıp onlara adetâ ilahi bir vasıf iliştirilmesini itikadi bir hastalık olarak görüyoruz. Bölge gerçeklerine göz yumup, selamet yurdunda faaliyet gösteriyormuş gibi davrananların gevşeklik ve yüzeysellikle malûl olduğuna inanıyoruz.

35. Müslümanların vazifesi, Allah'a *(cc)* kulluk edip insanları O'na kulluğa davet etmek ve bu uğurda karşılaştıkları zorluklara sabır göstermektir. Buna mukabil Allah'ın vaadi, onları yeryüzünde halife kılıp temkin/güç vermektir.

"Allah, içinizden iman edip salih amel işleyenlere vadetti: Onlardan öncekileri yeryüzünün halifeleri kıldığı gibi onları da yeryüzünün halifeleri kılacak, razı olduğu dinlerinde kendilerine iktidar/güç verecek ve korkularından sonra onları emniyete kavuşturacaktır. (Bu vaatte bulunduklarım) bana ibadet eder, hiçbir şeyi bana ortak koşmazlar. Kim de bundan sonra kâfir olursa işte bunlar, fasıkların ta kendileridir!" [119]

Kişiler ve yapılar kendi vazifelerini bir kenara bırakıp Allah'ın vaadi olan kısmı hayatlarının tek gayesi yapmamalıdırlar. Bu durumda gösterilen acelecilik ve olgunlaşmamış şartlara rağmen girişim, istenilenin elde edilememesine hatta elde olanın da zayi olmasına sebep olmaktadır.

36. İslam ümmetinin tarihi, şeref ve övgü tarihidir. Tarihimize sahip çıkar, ondan istifade ederiz. Tarih ve tarihi vakıaların delil olmadığını biliriz. Tarihi vakaların hadis ilminin metodolojisiyle sahih ve sahih olmayan ayrımına tabi tutulmasını ve sahih rivayetlerin Kur'an ve Sünnet'e muhalif olmadıkça bir değerinin olması gerektiğine inanırız. Tarihte yaşanmış hiçbir hâdise Kitap'tan bir ayet ya da Nebi'den *(sav)* bir hadis muamelesi görmemelidir.

37. Tarihte yaşamış büyük İslami şahsiyetler hakkında hüsn-ü zannımızı korur, onlar için hayır temennisinde bulunuruz. Allah Rasûlü *(sav)* dışında hiçbir şahsiyetin hüccet olmadığına, sözlerinin ve fiillerinin vahye arzedilmesi zorunluluğuna inanırız. Alimlere tabi olma, onları sevme ve saygı ayrı bir şey, onları mutlak otorite kabul edip Peygamber seviyesine çıkarmak ayrı bir şeydir.

38. Tarihte yaşamış ve mezhepleri günümüze ulaşmış olan dört mezhep imamını, mezhepleri bizlere ulaşmamış olan müçtehidleri seviyor, rahmetle

anıyor, İslam fıkhını kolaylaştırıp disipline ettikleri için onları hayırla yad ediyoruz.

39. İçtihad kapısı kıyamete kadar açıktır. İlmî altyapıyı oluşturan insanların vakıanın gereklerini göz önünde bulundurup içtihad etmesi bir zorunluluktur. Ne içtihad ne de ilmin makam ve mertebeleri, tarihte yaşamış belli bir zümreye aittir. Bu, Allah'ın fazlıdır. Allah *(cc)* fazlını dilediğine verir.

40. Fıkhi/amelî konuda İslam tarihinde iki uygulama öne çıkmaktadır:

a. Avamın, kendi bölgelerinde yaşayan ilim adamına sorup fıkhi yükümlülüklerini öğrenmesi ve yaşaması...

Soru sorulan şahsın değişmesi ve yeni olanın farklı tercihlerinin olması avama zarar vermez. Allah Rasûlü *(sav)* ashabını belirli bölgelere yollar, sonra onları değiştirirdi. Sahabelerin fıkhi konularda farklı eğilimlere sahip olduğu malumdur.

b. Disipline edilmiş, verdiği fetva ve hükümler yazılmış müçtehid bir imamın mezhebine uymak ve onun dışına çıkmamaktır.

Bizler yapı olarak birincisini tercih etmekle beraber ikinci uygulamanın da meşru olduğuna inanıyoruz. Bizlerin karşı olduğu sabit bir mezhebe uymak değil; mezhebi, din hâline getirip fanatiklik/taassup göstermektir. Farklı mezhepten birinin arkasında namaz kılmayacak, onlarla evlenmenin doğru olmadığına inanacak, Allah Rasûlü'nün *(sav)*, mezhebe uymayan sünnetine ***'Ya mensuhtur ya tevil edilmiş ya da zayıftır'*** diyecek kadar mutâssıplaşmaktır, karşı olduğumuz.

41. Bir bütün olarak çalışmalarımızın ana hedefi:

- Her şeyiyle İslam'a adanıp, hizmet ehli olacak Müslümanların tespiti, eğitimi ve yönlendirilmesi.
- Türkiye Müslümanlarının tevhidî duyarlılıkları nedeniyle sıkıntı yaşadıkları eğitim meselesinin çözümüne katkı.
- Tevhid ve Sünnet hakikatlerini Türkiye'nin en ücra köşesine ulaştırıncaya dek programlı ve belli bir plan dahilinde ilerleme.
- Davetin yayılması için meşru araçların tümünü profesyonel ve müstakil kullanacak hâle gelme.
- Farklı dillere yaptığımız çeviri kitap ve terceme derslerle başta Avrupa olmak üzere davetin tüm dünya halklarına ulaşmasına katkı.
- Aynı akideyi paylaştığımız Müslümanlarla ortak çalışma zeminleri

oluşturup *'Tek Ümmet'* olma, yardımlaşma ve çekişmeme buyruklarını pratize etme.

• İnanç anlamında yakın olduğumuz kesimlerle bir araya gelip nasihatleşme ve eksiklerimizi giderme.

• Allah'ın *(cc)* bu uğurda takdir ettiği merhalelere sabır gösterip kenetlenme ve Müslümanların geride kalan emanetlerine sahip çıkma.

Tevhid ve Sünnet Cemaati

Tirmizi, 2863

Müslim, Ebu Davud

Bu konuya dair, Cemaatmizin şu çalışmasına bakabilirsiniz:
Tevhid Dergisi, Sayı: 5, Başyazı.
http://tevhiddergisi.net/tevhiddergisi-vahdet-mi-kalabalik-mi-44

9/Tevbe, 119

Müslim

Buhari, 7172

21/Enbiyâ, 92

Bu konuya dair, Cemaatimizin yayınlanmış şu çalışmalarına bakabilirsiniz:

Arapça Dersler
Bina Dersleri: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/arapca-dersler/bina/14?p=1
Katru'n Neda: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/arapca-dersler/katru_n-nedâ/16?p=1
Maksud: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/arapca-dersler/maksud/15?p=1
Pratik Arapça: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/pratik-arapca/pratik-arapca/23?p=1

Usul Dersleri
Usulu'l Fıkıh: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/usul-dersleri/usulu_l-fikih/17?p=1
Mustalahu'l Hadis: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/usul-dersleri/mustalahu_l-hadis/40

Fıkıh Dersleri
Umdetu'l Ahkam: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/genclerle-fikih/genclerle-fikih/11?p=1
Mulahhasu'l Fıkıh: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/fikih-dersleri/30?p=1

Akide Dersleri
Usulu's Selâse: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/akaid-dersleri/usulu_s-selase/66?p=1
Kavaidu'l Erba: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/akaid-dersleri/kavaidu_l-erba/67?p=1
Veciz Dersleri: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/akaid-dersleri/veciz-dersleri/62?p=1

Tefsir Dersleri
Surelerin Tefsirleri: http://tevhiddersleri.net/videolu-dersler/tefsir-dersleri/surelerin-tefsirleri/37

"(Münafıklar arasında) bir de (müminlere) zarar vermek, (hakkı) inkâr etmek, müminlerin arasına ayrılık sokmak ve daha önce Allah ve Rasûlü'ne karşı savaşmış olan adamı beklemek için bir mescid kuranlar ve: (Bununla) iyilikten başka bir şey istemedik, diye mutlaka yemin edecek olanlar da vardır. Hâlbuki Allah onların kesinlikle yalancı olduklarına şahitlik eder." (Tevbe 107)

Buna dair, Cemaatimizin şu çalışmasına bakabilirsiniz:
http://tevhiddersleri.net/tevhid-dersleri/tavsiye-kitaplar/14

3/Âl-i İmran, 7

6/En'âm, 121

25/Furkân, 52

9/Tevbe, 111

Müsned, 15785; Ebu Davud, 2504; Nesaî, 3096

24/Nûr, 55